

download

Viacommerce®

شرکت سهامی پست ایتالیا sped. a.p. 70% DCB بولونیا
شماره ۴۰ شش ماهه اول
ثبت در دادگاه بولونیا با شماره ۷۱۹۵
مورخ ۲۰۲۰:۲۰ به عنوان شش ماهه
مدیر مسئول: ماریو تانی
علوم گرافیک: Viabizzuno
نشر: Viabizzunoeditore
چاپ، تحریریه: Viabizzuno srl
پلاک ۱۰ خیابان روماتیولی
۴۰۰۱۰ بنتیوولیو بولونیا ایتالیا
+۳۹۰۵۱۸۹۰۸۰۱۱
www.Viabizzuno.com

شماره مالیات بر ارزش افزوده و کد مالیاتی ۰۱۶۱۴۵۵۱۲۰۶
ثبت شده در اداره ثبت شرکت های بولونیا با شماره ۳۵۱۸۵۸
سرمایه شرکتی: ۵.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ یورو تماماً واریز شده
پاژتولید غیرمجاز متون و تصاویر ممنوع است

reproduction of any text or image is forbidden unless authorized
in copertina on the cover

پالاترو موندادوری 'اویزان، سبک ولی نه بیش از حد'
ایتالیایی/انگلیسی

چاپ شده بر روی کاغذ حاوی فیبرهای حاصل شده از
جنگلهایی که به طور مسئولانه مدیریت می شوند

printed on paper that contains fibers from forests
managed in a responsible manner

نمونه رایگان با ارزش اندک ۲ یورو

free copy at the reasonable price of €2
GR.002.40.IT

نور تولید رنگ می‌کند light generates colour

نسبت سیاه به سفید black is to white

مثل as

رنگ به نور است colour is to light

مثل as

زندگی به طبیعت است life is to nature

مثل as

عشق به احساس است love is to passion

مثل as

ساخت‌وساز به طراحی است construction is to design

مثل as

نور به خورشید است my light is to sun

the study of colour and light transcends the barriers of a specialist culture. it lives in science, in literature, in painting and music, it is connected to sounds, to words and images. colour has always been at the centre of the reflections of scholars, poets, artists and scientists. in 1873 the french poet arthur rimbaud came to paint the vowels: ‘a black, e white, i red, u green, o blue’. before him, others had pointed out the relationship between colour and music: voltaire in 1738, in his popular essay on newton’s theories ‘éléments de la philosophie de newton’ and the french jesuit mathematician louis berstrand castel in 1740 in ‘optique des couleurs’, a study on the analogy between musical and chromatic tones, later reworked by goethe in his famous ‘theory of colour’. in 1857 baudelaire in ‘correspondances’, a poem belonging to the lyric collection ‘les fleurs du mal’, had found a link between sounds and fragrances. in the middle ages colour was the focus of attention of the treatises on artistic techniques, in the renaissance the master painters were looking for a new path to capture passages, movements and nuances: the red, the blue, the green and the bigio. colour becomes a sacred language also for piero della francesca, who would have wanted the light to penetrate the forms in his paintings and enter the brush to guide it. in the famous ‘treatise on painting’ of 1498, the genius of leonardo observes and measures the world with his own eyes and establishes the rules of his representation. in this work, he dedicates many reflections to colour and light, making clear their link. ‘the light of fire tints everything in yellow, but this will not appear to be true, if not to the comparison of things illuminated by air. floating the light illuminates the blue and it is like mixing together blue and yellow, which make up a beautiful green’. a torment and a delight for anyone designing using images, colour is one of the most difficult components to understand and assess. it is a visual perception that our brain encodes when light hits our eyes. lucretius, in his ‘de rerum natura’, in the 1st century bc had already understood clearly that colour was a sensation: ‘beyond that, since colours cannot without light exist and the elementary particles are never illuminated, from here you can understand that they are not covered with any colour. how could, in fact, a colour be through darkness without light?’ a scientific formulation of the relationship between the stimulus of light and the perception of colour came in 1666, when newton discovered that a beam of white light, thus devoid of colour, when passed through a glass prism is decomposed into a spectrum of lights. the scientist identified seven colours, among them indigo, a colour between blue and violet, even if in reality, the visual perception of the human eye can recognise millions of colours, attributable to six chromatic families of the iris: red, orange, yellow, green, blue and violet. no one object ever reflects a colour that is constantly the same throughout the day: the clouds and sun, winter and summer, the shop and street reflect colours to our eyes that differ each time. this volatility becomes a design tool, an incentive for getting to know and for making known the magic of light: even if it is artificial, it is never the same. so every night of the week a different light illuminates the palazzo mondadori, designed by oscar niemeyer, from the warm colour of the dawn to the cold, pure white colour of midday that gives back the true colour of the tones of the cement. this project of iridescent light involves photography, music, cinema and literature. as light and colour do, it combines arts and knowledge, colours change along with the light source that illuminates them, hence all things become black in the absence of light. darkness obliterates colour. this is why Viabizzuno studies the quality of light starting from the naturalness of the colours of illuminated objects, using the colour rendering index Ra or CRI always near 98 and the new method tm-30-15, introduced in 2015 from the illuminating engineering society (ies), a leading association in the field of lighting research. this method evaluates the quality of light on 99 sample colours in a scientific and rigorous manner by calculating two different indices: Rf, colour fidelity index, and Rg, colour saturation index (color gamut index). the good designer identifies the best lamp and Viabizzuno offers electronic sources suitable for different needs: 2700K, 3000K and Vb K for the haute couture sector, where light must bring out all the colours of the chromatic spectrum. as in adeam shop in tokyo, where light with a colour temperature of 3000Vb K and very high CRI, equal to 98, enhances the chromatic richness of the clothes and the precious details. when we speak of colour we do not mean a coloured light, but a light capable of enhancing the natural colours that surround it. playing with colour does not mean using it, but emphasising it, as in kvadrat’s showroom, where light enhances the chromatic richness of the entire range of fabrics, or in the materioteca of garage italia, where lighting returns the true colour of the paint, fabric and leather samples displayed to illustrate the possibilities for car bodywork personalisation. observing how the same object acquires different shades following the changes of light during the day it’s fundamental to design: the colour, the intensity and the essence change. our page is white only when it is struck by white light, it is blue if the light is blue, each time it is the colour that illuminates it. light is able to give life to an inanimate body radiating it with its virtue, and its power.

black is to white
نسبت سیاه به سفید
as
مثل
colour is to light
رنگ به نور است
as
مثل
life is to nature
زندگی به طبیعت است
as
مثل
love is to passion
عشق به احساس است
as
مثل
construction is to design
ساخت‌وساز به طراحی است
as
مثل
my light is to sun
نور به خورشید است

the study of colour and light transcends the barriers of a specialist culture. it lives in science, in literature, in painting and music, it is connected to sounds, to words and images. colour has always been at the centre of the reflections of scholars, poets, artists and scientists. in 1873 the french poet arthur rimbaud came to paint the vowels: ‘a black, e white, i red, u green, o blue’. before him, others had pointed out the relationship between colour and music: voltaire in 1738, in his popular essay on newton’s theories ‘éléments de la philosophie de newton’ and the french jesuit mathematician louis berstrand castel in 1740 in ‘optique des couleurs’, a study on the analogy between musical and chromatic tones, later reworked by goethe in his famous ‘theory of colour’. in 1857 baudelaire in ‘correspondances’, a poem belonging to the lyric collection ‘les fleurs du mal’, had found a link between sounds and fragrances. in the middle ages colour was the focus of attention of the treatises on artistic techniques, in the renaissance the master painters were looking for a new path to capture passages, movements and nuances: the red, the blue, the green and the bigio. colour becomes a sacred language also for piero della francesca, who would have wanted the light to penetrate the forms in his paintings and enter the brush to guide it. in the famous ‘treatise on painting’ of 1498, the genius of leonardo observes and measures the world with his own eyes and establishes the rules of his representation. in this work, he dedicates many reflections to colour and light, making clear their link. ‘the light of fire tints everything in yellow, but this will not appear to be true, if not to the comparison of things illuminated by air. floating the light illuminates the blue and it is like mixing together blue and yellow, which make up a beautiful green’. a torment and a delight for anyone designing using images, colour is one of the most difficult components to understand and assess. it is a visual perception that our brain encodes when light hits our eyes. lucretius, in his ‘de rerum natura’, in the 1st century bc had already understood clearly that colour was a sensation: ‘beyond that, since colours cannot without light exist and the elementary particles are never illuminated, from here you can understand that they are not covered with any colour. how could, in fact, a colour be through darkness without light?’ a scientific formulation of the relationship between the stimulus of light and the perception of colour came in 1666, when newton discovered that a beam of white light, thus devoid of colour, when passed through a glass prism is decomposed into a spectrum of lights. the scientist identified seven colours, among them indigo, a colour between blue and violet, even if in reality, the visual perception of the human eye can recognise millions of colours, attributable to six chromatic families of the iris: red, orange, yellow, green, blue and violet. no one object ever reflects a colour that is constantly the same throughout the day: the clouds and sun, winter and summer, the shop and street reflect colours to our eyes that differ each time. this volatility becomes a design tool, an incentive for getting to know and for making known the magic of light: even if it is artificial, it is never the same. so every night of the week a different light illuminates the palazzo mondadori, designed by oscar niemeyer, from the warm colour of the dawn to the cold, pure white colour of midday that gives back the true colour of the tones of the cement. this project of iridescent light involves photography, music, cinema and literature. as light and colour do, it combines arts and knowledge, colours change along with the light source that illuminates them, hence all things become black in the absence of light. darkness obliterates colour. this is why Viabizzuno studies the quality of light starting from the naturalness of the colours of illuminated objects, using the colour rendering index Ra or CRI always near 98 and the new method tm-30-15, introduced in 2015 from the illuminating engineering society (ies), a leading association in the field of lighting research. this method evaluates the quality of light on 99 sample colours in a scientific and rigorous manner by calculating two different indices: Rf, colour fidelity index, and Rg, colour saturation index (color gamut index). the good designer identifies the best lamp and Viabizzuno offers electronic sources suitable for different needs: 2700K, 3000K and Vb K for the haute couture sector, where light must bring out all the colours of the chromatic spectrum. as in adeam shop in tokyo, where light with a colour temperature of 3000Vb K and very high CRI, equal to 98, enhances the chromatic richness of the clothes and the precious details. when we speak of colour we do not mean a coloured light, but a light capable of enhancing the natural colours that surround it. playing with colour does not mean using it, but emphasising it, as in kvadrat’s showroom, where light enhances the chromatic richness of the entire range of fabrics, or in the materioteca of garage italia, where lighting returns the true colour of the paint, fabric and leather samples displayed to illustrate the possibilities for car bodywork personalisation. observing how the same object acquires different shades following the changes of light during the day it’s fundamental to design: the colour, the intensity and the essence change. our page is white only when it is struck by white light, it is blue if the light is blue, each time it is the colour that illuminates it. light is able to give life to an inanimate body radiating it with its virtue, and its power.

به‌همین دلیل است که Viabizzuno، هنگام مطالعه کیفیت نور، از طبیعت رنگ که اشیا را روشن می‌کند شروع می‌کند. او از شاخص تفسیر رنگ Ra یا CRI همیشه نزدیک به ۹۸ و روش جدید TM-۳۰-۱۵ که در سال ۲۰۱۵ از طرف انجمن مهندسی نور، که سازمانی پیشرو در زمینه تحقیقات نور می‌باشد، معرفی شد، استفاده می‌کند. این روش کیفیت نور را به صورت علمی و دقیق، روی ۹۹ رنگ نمونه، با محاسبه دو شاخص مختلف محاسبه می‌کند: شاخص وفاداری رنگ، Rf، و شاخص اشباع رنگ، Rg. (شاخص حدود رنگ).

طراح خوب بهترین لامپ را شناسایی کرده و Viabizzuno منابع الکترونیکی مناسب برای نیازهای مختلف را ارائه می‌دهد: K۰۲۷۰، K۳۰۰۰ و Vb K برای بخش لباس‌های مجلسی، آنجا که نور باید تمام رنگ‌های طیف رنگی را نشان دهد. هم مانند فروشگاه adeam در توکیو، آنجا رنگی با دمای رنگ K۰۳۰۰ Vb و CRI بسیار بالا، معادل با ۹۸، غای رنگی پارچه‌ها و جزئیات گران‌قیمت را جلا می‌بخشد. زمانی‌که از رنگ سخن می‌گوییم منظور نور رنگشده نیست، بلکه نوری است که رنگ طبیعی اطرافش را جلا می‌دهد. بازی با رنگ به مفهوم استفاده از آن نیست، بلکه به‌معنی نیرودادن به آن است. مانند نمایشگاه kvadrat، آنجا که نور، غای رنگی تمام پارچه‌ها را تقویت می‌کند، یا materiotecaی garage italia، که نور، رنگ حقیقی مواد رنگی، پارچه و نمونه‌های چرم را برای پانمایش‌گذاشتن امکان شخصی‌سازی بدنه خودرو، نشان می‌دهد. اساس طراحی، توجه به این است که یک شی چگونه سلیقه‌های گوناگون رنگ را، متناسب با تغییر نور در طول روز، کسب می‌کند: رنگ، شدت و جوهر نور تغییر می‌کنند. زمانی که نور سفید بر این صفحه می‌تابد صفحه سفید است، هنگامی‌که نور آبی است صفحه آبی است، هر رنگی که بر این صفحه بتابد، صفحه همان رنگ را به‌خود می‌گیرد. نور می‌تواند با غنا و قدرتش به یک شی بی‌جان، جان ببخشد.

bigio: masculine noun with an uncertain etymology, it indicates the ash gray colour. the adjective, in a figurative sense, means ambiguous, undecided: in florence were called bigi the medici partisans who fought the regime established by savonarola and maintained however an open role to temporary alliances with the adversaries. in the paper ‘de pictura’ of 1435, leon battista alberti highlights the link between light and colour and identifies the four main colours in red, light blue, green and gray, from which it is possible to obtain all the others. used by renaissance master painters as a tone of passage between one colour and another, today the gray is the ‘missing white’ of the rgb led sources. ideed, this type of technology does not allow the generation of pure white.

‘than much darker was the water; and we, accompanying its dusky (bigie) waves, went down and entered on an uncouth path. a swamp it forms which hath the name of styx’. (dante alighieri, inferno, canto VII)
‘thou leave’st in me a memory, from what i hear, so great ant plain that lethe can neither wipe it out nor make it dim (bigio)’. (dante alighieri, purgatory, canto XXVI)

مطالعه رنگ و نور موانع فرهنگ تخصصی را درمی‌نوردد. زندگی آن‌ها را در علم، در ادبیات، در نقاشی و موسیقی باید جست، آن‌ها به صداها، کلمات و تصاویر متصل هستند. رنگ همیشه در مرکز توجه خردمندان، شاعران، هنرمندان و دانش‌مندان بوده است. در سال ۱۸۷۳ آرتور ریمپو، شاعر فرانسوی، حروف صدادار را به تصویر کشید: ‘a سیاه، e سفید، i قرمز، u سبز، o آبی’. پیش از او، دیگران به ارتباط بین رنگ و موسیقی اشاره کرده بودند: ولتر در سال ۱۷۳۸، در مقاله معروف خود دربارهٔ نظریه‌های نیوتن ‘عناصر فلسفهٔ نیوتن’ (éléments de la philosophie de newton) و ریاضیدان فرانسوی لویی برتراند کاسل در سال ۱۷۴۰ در ‘اپتیک رنگ’ (‘optique des couleurs’) در یک مطالعه در مورد تشابه بین تن‌های موسیقی و رنگی، که بعداً توسط گوته در ‘نظریهٔ رنگی’ معروف‌اش بازنگری شد. در سال ۱۸۵۷ بودلر در ‘correspondances’، شعری متعلق به مجموعهٔ شعر ‘گل‌های شیطانی’ (les fleurs du mal) پیوند بین صداها و رایحه‌ها را پیدا کرد. در سده‌های میانی، رنگ مرکز توجه رساله‌های مرتبط با تکنیک‌های هنری بود، در دوره رنسانس، استادان نقاش درپی یافتن مسیری جدید برای ثبت گذرگاه‌ها، حرکات و ظرایف بودند: قرمز، آبی، سبز و خاکستری.

رنگ برای piero della francesca هم، که می‌خواست نور به ترکیب‌هایش نفوذ کند و قلم‌اش را هدایت کند، زبانی مقدس به‌حساب می‌آمد. لئوناردوی نابغه، در کتاب معروف ‘treatise on painting’ در سال ۱۴۹۸، جهان را با چشمان خود مشاهده کرده و می‌سجد و قواعد نمایش‌اش را پایه می‌گذارد. در این کار او تأمل بسیاری را وقف رنگ و نور می‌کند، تا پیوند آن‌دو را آشکار کند. ‘نور آتش سلیقه‌ای زردرنگ بر اطرافش می‌افکند، ولی اگر این موضوع را با نوری که از هوا بر اشیا می‌تابد مطابقت ندهیم، درک درستی از موضوع نخواهیم داشت. هنگامی‌که نور شناور می‌شود رنگ آبی ایجاد می‌شود که پس از اختلاط با نور زرد، رنگ سبز زیبایی را ترکیب می‌کند’. برای کسی که با رنج و شوق استفاده از تصاویر را در طراحی به‌کار می‌برد، درک و ارزیابی رنگ یکی از سخت‌ترین عناصر به‌شمار می‌رود. هنگامی‌که نور به چشم‌های ما برخورد می‌کند، مغز ما یک ادراک بصری را رمزگذاری می‌کند.

Lucretius، در کتاب در باب طبیعت اشیا ‘de rerum natura’، در قرن اول پیش از میلاد کاملاً درک کرده بود که رنگ یک احساس است: ‘ورای آن، از آنجا که رنگ بدون نور وجود ندارد و ذرات اصلی هیچگاه منور نخواهند شد، می‌توان درک کرد که اشیا با رنگ پوشش داده نشده‌اند. در حقیقت، بدون نور، رنگ چگونه از میان تاریکی عبور خواهد کرد؟’

در سال ۱۶۶۶، یک فرمول‌بندی علمی بین تحریک نوری و ادراک رنگ، توسط نیوتن کشف شد. او کشف کرد که اگر شعاعی از نور سفید، که می‌رنگ است، را از درون منشور شیشه‌ای عبور دهد، آن نور به طیفی از نوره‌ها تجزیه خواهد شد. آن دانشمند هفت رنگ، از جمله نیلی که رنگی است بین آبی و بنفش، را شناسایی کرد، در واقعیت، ادراک چشمی انسان می‌تواند میلیون‌ها رنگ، که قابل‌استد به شش خانواده رنگ غیبیه، قرمز، نارنجی، زرد، سبز، آبی و بنفش هستند، را شناسایی کند. هیچ کس با این موضوع که رنگ‌ها پیوسته در طول روز در حال تغییر هستند، مخالفت ندارد: فروشگاه و خیابان، بسته به وجود ابرها و خورشید، زمستان و تابستان، رنگ‌های مختلفی را به چشم ما منعکس می‌کنند. این تغییرات، خود ابزاری برای طراحی هستند، مشوقی برای شناختن و شناساندن چادوی نور: حتی اگر نور مصنوعی هم تابانده شود، هیچگاه یکسان نخواهد بود.

بنابراین در هر شب هفته، نوری متفاوت palazzo mondadori، طرح‌شده توسط oscar niemeyer، را روشن می‌کند. از نور گرم سپیددم تا نور سفید خالص و سرد نیمروز که رنگ‌های اصلی سیمان و بتن را پانمایش می‌گذارند، این پروژهٔ نوره‌ای رنگین کمانی، شامل عکاسی، موسیقی، سینما و ادبیات است. آن‌گونه که نور و رنگ عمل می‌کنند، هنر و دانش در هم می‌آمیزند. رنگ‌ها با تغییر منبع نور، تغییر می‌کنند گرم در روز، سرد در شب. بنابراین همه اشیا در غیاب نور سیاه می‌شوند. تاریکی رنگ را محو می‌کند.

به‌همین دلیل است که Viabizzuno، هنگام مطالعه کیفیت نور، از طبیعت رنگ که اشیا را روشن می‌کند شروع می‌کند. او از شاخص تفسیر رنگ Ra یا CRI همیشه نزدیک به ۹۸ و روش جدید TM-۳۰-۱۵ که در سال ۲۰۱۵ از طرف انجمن مهندسی نور، که سازمانی پیشرو در زمینه تحقیقات نور می‌باشد، معرفی شد، استفاده می‌کند. این روش کیفیت نور را به صورت علمی و دقیق، روی ۹۹ رنگ نمونه، با محاسبه دو شاخص مختلف محاسبه می‌کند: شاخص وفاداری رنگ، Rf، و شاخص اشباع رنگ، Rg. (شاخص حدود رنگ).

طراح خوب بهترین لامپ را شناسایی کرده و Viabizzuno منابع الکترونیکی مناسب برای نیازهای مختلف را ارائه می‌دهد: K۰۲۷۰، K۳۰۰۰ و Vb K برای بخش لباس‌های مجلسی، آنجا که نور باید تمام رنگ‌های طیف رنگی را نشان دهد. هم مانند فروشگاه adeam در توکیو، آنجا رنگی با دمای رنگ K۰۳۰۰ Vb و CRI بسیار بالا، معادل با ۹۸، غای رنگی پارچه‌ها و جزئیات گران‌قیمت را جلا می‌بخشد. زمانی‌که از رنگ سخن می‌گوییم منظور نور رنگشده نیست، بلکه نوری است که رنگ طبیعی اطرافش را جلا می‌دهد. بازی با رنگ به مفهوم استفاده از آن نیست، بلکه به‌معنی نیرودادن به آن است. مانند نمایشگاه kvadrat، آنجا که نور، غای رنگی تمام پارچه‌ها را تقویت می‌کند، یا materiotecaی garage italia، که نور، رنگ حقیقی مواد رنگی، پارچه و نمونه‌های چرم را برای پانمایش‌گذاشتن امکان شخصی‌سازی بدنه خودرو، نشان می‌دهد. اساس طراحی، توجه به این است که یک شی چگونه سلیقه‌های گوناگون رنگ را، متناسب با تغییر نور در طول روز، کسب می‌کند: رنگ، شدت و جوهر نور تغییر می‌کنند. زمانی که نور سفید بر این صفحه می‌تابد صفحه سفید است، هنگامی‌که نور آبی است صفحه آبی است، هر رنگی که بر این صفحه بتابد، صفحه همان رنگ را به‌خود می‌گیرد. نور می‌تواند با غنا و قدرتش به یک شی بی‌جان، جان ببخشد.

bigio: نامی است مذکر با صرف و نحو نامشخص، رنگ خاکستر را نمایش می‌دهد. صفت آن، در یک مفهوم تمثیلی، به‌معنای مبهم و نامشخص است: در فلورانس پارتیزان‌های medicī را bigio می‌نامیدند، چراکه در حالی‌که با رژیم Savonarola می‌چنگیدند موقتاً با دشمنان متحد شدند. در سال ۱۴۳۵ leon battista alberti در رساله خود به‌انام ‘de pictura’ رابطه بین نور و رنگ را برجسته و چهار رنگ اصلی، قرمز، آبی کیرنگ، سبز و خاکستری، را که از آن‌ها می‌توان بقیه رنگ‌ها را ساخت، مشخص کرد. استادان نقاش دوره رنسانس، خاکستری را به‌عنوان رنگی برای گذار از یک رنگ به رنگ دیگر مورد استفاده قرار می‌دادند، درحالی‌که امروزه خاکستری جای خود را به رنگ سفید در led ها با سه رنگ rgb داده است. در حقیقت، تکنولوژی‌های جدید اجازه تولید نور سفید خالص را نمی‌دهند.

از آب بسیار تیره‌تر است، و ما در همراهی امواج مبهم (bigie)، پایین رفته و وارد مسیری ناهنجار می‌شویم. باتلاقی که او شکل می‌دهد نام styx را یک می‌کشد. (dante alighieri· inferno· canto vii)
‘تو خاطره‌ای را در من باقی می‌گذاری، از آن‌جا که شنیده‌ام، دشتی از مورچه‌ها که آب رود برزخ lethe نه می‌تواند آن را محو کند و نه آن را کاهش دهد (bigio)’. (dante alighieri· purgatory· canto xxvi)

تورپردازی متمرکز روی عتاقون کتاب‌ها در کتابخانه در امتداد دیوار که به‌طرز زیبایی با پارچه طرح - pied-de-poule fabric. the fiore floor-standing lamps designed by peter zumthor stand alongside the comfortable sofa for reading and the table, the work of antonio citterio, while in the background the graphic presentation printed on tulle replicates the architecture of the palazzo morando. in the ‘the chef’s table’ restaurant, the n55 suspended light fittings cabled with a 65 750 mA propulsore dinamico and a lensoptica lens guarantee an ideal level of illumination and high visual comfort, revealing the chef’s activities in the kitchen and the secrets of his preparations. sul sole va lamps, designed by the architects neri&hu and crafted by Viabizzuno in brass and leather, illuminate the fragrant flower market. while a skilled florist creates his compositions, the micromen on mensolona, like precious jewels, discreetly and elegantly illuminate a series of glass vases and splendid plants. in the spa, the n55 luminaires, thanks to the high quality of their light and their high colour rendering index, CRI 98, enhance the colour and the texture of the natural wood and liquid marble, a work in black marble by mathieu lehanneur, visible from the large window overlooking via sant’andrea. in the final area of the itinerary, the concept store, the men sole furniture system enhances the precious objects on display with frontal lighting and adds depth and three-dimensionality with the illumination of the backdrop.

تورپردازی متمرکز روی عتاقون کتاب‌ها در کتابخانه در امتداد دیوار که به‌طرز زیبایی با پارچه طرح - pied-de-poule پوشیده شده است، نور می‌افشاند. لامپ‌های کفی the fiore floor-standing lamps designed by peter zumthor stand alongside the comfortable sofa for reading and the table, the work of antonio citterio, while in the background the graphic presentation printed on tulle replicates the architecture of the palazzo morando. in the ‘the chef’s table’ restaurant, the n55 suspended light fittings cabled with a 65 750 mA propulsore dinamico and a lensoptica lens guarantee an ideal level of illumination and high visual comfort, revealing the chef’s activities in the kitchen and the secrets of his preparations. sul sole va lamps, designed by the architects neri&hu and crafted by Viabizzuno in brass and leather, illuminate the fragrant flower market. while a skilled florist creates his compositions, the micromen on mensolona, like precious jewels, discreetly and elegantly illuminate a series of glass vases and splendid plants. in the spa, the n55 luminaires, thanks to the high quality of their light and their high colour rendering index, CRI 98, enhance the colour and the texture of the natural wood and liquid marble, a work in black marble by mathieu lehanneur, visible from the large window overlooking via sant’andrea. in the final area of the itinerary, the concept store, the men sole furniture system enhances the precious objects on display with frontal lighting and adds depth and three-dimensionality with the illumination of the backdrop.

grand hotel elle decor

progetto project: studio citterio viel
committente client: hearst magazine
luogo venue: palazzo morando, milano
superficie area: 850mq
responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical
area manager: matteo vivian
fotografia photography: pietro savorelli

apparecchi di illuminazione lighting fittings:
n55 binario men sole
mensolona n55 sospensione
sul sole va lanterna
fiore micromen

the palazzo morando located in the heart of milan’s fashion district hosted the second edition of ‘elle décor grand hotel’ and with its installation ‘the open house’, the studio antonio citterio patricia viel, with its extensive experience in the hotel trade, was aiming to investigate new possibilities for hotels. envisaging that the hotel rooms could occupy the upper floors of the historic building, the design concentrates on public areas accommodating a variety of different functions: from enjoying works of art, to the screening of films not normally seen in the major cinema chains, select shopping opportunities and gourmet culinary events. reinventing the classic sequence of rooms and abolishing the traditional reception desk, each area has been designed as an interior design project that includes custom-made furniture, floor and wall coverings, a carefully selected colour palette and a lighting design using Viabizzuno light fittings. the entrance from the eighteenth-century building’s courtyard, the soft lights of the lanterna lamps and the silver reflection of the bar counter welcome guests in an atmosphere that seems almost suspended in time, far from the noise of the city. the itinerary starts from the library, an intimate environment illuminated by a comfortable general lighting and heated virtually by the video installation that reproduces the flames of a fireplace.

palazzo morando واقع در قلب ناحیه مد میلان میزبان ویرایش دوم ‘elle décor grand hotel’ و با نصب آن ‘the open house’، استودیو antonio citterio patricia viel با تجربه وسیع خود در هتل‌داری، جست‌وجوی امکاناتی جدید در هتل‌ها را هدف قرار داد. صطف به این‌که اتاق‌های هتل در طبقات بالاتر آن ساختمان تاریخی واقع می‌شوند، طراحی بر فضاهای عمومی با عملکردهای مختلف تمرکز می‌کند: از لذت‌بردن از آثار هنری گرفته تا نمایش فیلم‌هایی که در زنجیره سینماهای اصلی به‌نمایش در نمی‌آیند، فرصت‌های خرید خاص و برنامه‌های آشپزی لذیذ. با نوآوری در توالی کلاسیک اتاق‌ها و منسوخ‌کردن میز پذیرش سنتی، هر فضا به‌عنوان یک پروژه طراحی داخلی، که شامل میلمان سفارشی، پوشش کف و دیوار سفارشی، یک پالت رنگ دقیقاً انتخاب‌شده و طراحی نورپردازی با استفاده از اتصالات تورپردازی Viabizzuno خواهد بود. ورودی از حیاط یک ساختمان سده هجدهم، نور ملایم فانوس‌ها و بازتاب نقره‌ای از روی پیش‌خوان بار، نور از ازدحام شهر، به مهمان‌ها در فضایی خوش‌آمد می‌گوید که گویی در زمان معلق است. مسیر از کتابخانه، با محیطی صمیمی با روشنایی عمومی و یک ویدئو که حرارت مجازی شعله‌های یک شومینه را بازسازی می‌کند، شروع می‌شود.

kvadrat

progetto project: *sevilpeach*
luogo venue: *ebeltoft denmark*
superficie area: *320mq*
committente client: *kvadrat*
progetto della luce lighting project: *Viabizzuno/sevilpeach*
rivenditore Viabizzuno dealer: *cirrus lighting, london, uk*
responsabile tecnico di zona Viabizzuno
technical area manager: *jonathan morrish*
fotografia photography: *ed reeves*
apparecchi di illuminazione lighting fittings:
n55 sospensione
n55 soffitto
n55 parete soffitto orientabile
n55 terra
n55 binario
c2
 trasparenze

kvadrat, danish company that holds the leading position in high-quality textiles international market supplying architects and designers all over the world. kvadrat's products reflect the firm's commitment to colour, quality, simplicity and innovation. the firm consistently push the aesthetic, technological and functional properties of textiles, collaborating with leading designers, architects and artists including miriam bäckström, raf simons, ronan and erwan bouroullec, thomas demand, olafur eliasson, alfredo häberli, akira minagawa, peter saville, roman signer, as well as doshi levien and patricia urquiola. london-based architects sevilpeach has transformed kvadrat's head office in ebeltoft which was commissioned from architects poulsen & therkildsen of aarhus in 1980. the red brick of the building echoes the local architectural vernacular, while the low profile of the structure sites it comfortably in the surrounding coastal landscape, essential in kvadrat's use of colour, brought into the building through new floor-to-ceiling windows. in their redesign, sevilpeach unlocked the location's potential to better reflect the company's image, while enhancing the working experience on site: the canteen, where employees gather for ecologically home cooked meals, is the heart of the site; the communal space of the canteen has been extended into a new library area with a long table for dining and meeting, where soft seating areas and quiet workspaces look out onto the landscape. opened-up office spaces and studios encourage collaborative working; a new welcome area, social spaces and a library extend kvadrat's family ethos. fabric and colour are the heroes of the site: high curtains are used as flexible boundaries for meeting rooms, as temporary dividers or to soften large open spaces, while loose families of colours and textures delineate five zones within the site – welcome, management, product, social space and studio – linked by a corridor running through the building. focal point of the headquarters is the spectacular 320sqm showroom, occupying a space formerly used for warehousing, allowing clients to explore kvadrat's range of high-quality textiles and products, with tones and shades: entry is through an angled curtain wall, seven metres at its highest point, with doorways picked out in yellow trim. the display wall accommodates sixty linear meters of product, while a bespoke wall of retractable three metres curtains allows textiles to be shown as intended for use.

شرکت دانمارکی Kvadrat با تأمین کالا برای معماران، طراحان، و مصرف‌کنندگان خصوصی، موقعیتی پیشرو در بازار امروزمین منسوجات باکیفیت در دنیا دارد. محصولات kvadrat باژتایی از التزام آن شرکت در رنگ، کیفیت، سادگی و نوآوری هستند. آن شرکت پیوسته در حال افزایش ظرافت، خواص فنی و عملکردی منسوجات است، همکاری با طراحان، معماران و هنرمندان پیشرو شاملmiriam bäckström, raf simons, ronan and erwan bouroullec, thomas demand, olafur eliasson, alfredo häberli, akira minagawa, peter saville, roman signer به‌علاوة معماران مستقر در شرکت sevilpeach در لندن، patricia urquiola و doshi levien. دفتر مرکزی kvadrat در ebeltoft را دگرگون کرده است که توسط معماران شرکت aarhus-poulsen و therkildsen، در سال ۱۹۸۰ راه‌اندازی شد.

آجرهای قرمز ساختمان، معاری محلی را بازتاب می‌دهند، درحالی‌که سازه متعارفش آن‌را در چشم‌انداز ساحلی اطرافش جذب می‌کند، آنچه که برای kvadrat برای استفاده از رنگ، اساسی است، توسط پنجره‌های جدید تماهقد به درون ساختمان آورده می‌شود.

Sevilpeach در طراحی جدید خود درحالی‌که درصدد بهیوبدبخشیدن به تجربه کارکردن در شرکت بود، در راستای رمزگشایی پتانسیل ساختمان برای انعکاس بهتر تصویر جهانی خود تلاش می‌کرد: سالن غذاخوری، آن‌جا که کارکنان برای صرف غذای پخت خانگی گردهم می‌ایند، در قلب فضا قرار دارد؛ فضای جمعی سالن غذاخوری، توسط یک میز بلند که می‌تواند با پرده جدا شده و کار میز کنفرانس یا میز غذاخوری را انجام دهد، به درون کتابخانهٔ جدید امتداد می‌یابد، آن‌جا که فضاها با میلمان راحت، و محیط کار آرام که چشم‌انداز محیط بیرونی را به‌نمایش می‌گذارند. فضاها با باز کاری و کارگاه‌ها کار مشارکتی را تشویق می‌کنند؛ یک فضای پذیرش جدید، فضاهاى اجتماعى و یک کتابخانه، صفات خانواده kvadrat را بسط می‌دهند. پارچه و رنگ قهرمانان آن ساختمان هستند. از پرده‌های بلند به‌عنوان مرزهای قابل‌تعطیف اتاق‌های جلسات و جداکننده‌های موقت یا ملایم‌کننده فضاهای باز و بزرگ استفاده شده است. درحالی‌که مجموعه‌ای آزاد از رنگ‌ها و منسوجات پنج ناحیهٔ مختلف ساختمان را معین می‌کنند – پذیرش، مدیریت، تولید، فضاهاى اجتماعى و کارگاه – همگی ازطریق یک راه‌رو که از میان ساختمان می‌گذرد، به یکدیگر متصل شده‌اند. کانون دفتر مرکزی، نمایشگاه تماشایی ۳۲۰ متر مریعی است که با فضایی که قبلاً انبار بوده است، به مشتریان اجازه می‌دهد که محصولات و منسوجات با کیفیت kvadrat را با تن‌ها و رنگ‌ها، مشاهده کنند. ورودی ساختمان در یک دیوار زاویه‌دار پرده‌ای با ۷ متر ارتفاع در بلندترین نقطه با درگاه‌هایی با لبه‌های زرد، قرار دارد. دیوار نمایشگاه پوشیده از ۶۰ متر محصول، در حالی‌که یک دیوار از سه متر پرده سفارشی، منسوج را آن‌گونه که در عمل مورد استفاده قرار می‌گیرد، به‌نمایش می‌گذارد.

within the showroom, Viabizzuno installed an intelligent system with a bespoke linear c2 with sensors that recognize which rail is in use and manage the light accordingly, ensuring fabric is displayed in the best way possible. sevilpeach wanted to use a common language of light fitting throughout the space, and chose Viabizzuno's n55 as a unifying family of luminaires. the flexibility and range of the n55 were ideal as the same elements can be used in various mounting positions: either suspension, wall, floor-standing, ceiling and track. the specific n55 lamp-holder allows to change three types of light bulbs: classic, decorative and technical. the extensive range of decorative glasses appealed to sevil peach and kvadrat, as these assist in defining particular areas of the building, with various designs of shade matching the functions of the individual spaces. colour is central to the design, a light with the best in class colour rendering was therefore essential. n55 light source was the perfect choice and was used throughout the building to render the textiles and enhance the clarity of the interior. CRI (colour rendering index) of 98, an R9 value of 98, ies tm-30 with a colour fidelity index Rf 96 and a colour gamut index Rg 103 guarantee the quality of light. indeed it was crucial, particularly in the design studios and the showroom, where extensive tests were undertaken to ensure that the light rendered the real colour of the products, enabling the textile designers to work successfully.

در نمایشگاه، Viabizzuno سیستم هوشمندی با یک C2 خطی سفارشی تعبیه کرده است که سنسورهای آن ریل مورد استفاده را تشخیص می‌دهند و نور را بر اساس آن مدیریت می‌کنند، تا اطمینان حاصل شود که پارچه به بهترین نحو ممکن نمایش داده شود. Sevilpeach درصدد بود که در آن فضا، زبان مشترکی از اتصالات روشنایی را به‌کار گیرد، و Viabizzuno's n55 را به‌عنوان خانواده‌ای از وسایل روشنایی، انتخاب کرد. انعطاف محصولات n55 ایده‌آل بود چراکه می‌توان از آن در موقعیت‌های نصب مختلف استفاده کرد: چه به‌صورت آویز، دیواری، ایستاده، سقفی و در توالی. روی پایه مشخص لامپ n55 می‌تواند سه نوع مختلف لامپ نصب کرد: کلاسیک، دکوری و فنی. تعداد متنوعی از شیشه‌های دکوری سفارشی sevilpeach و kvadrat وجود دارند، تا بتوان هر ناحیه ساختمان را، با طرح‌ها و سایه‌هایی که با عملکرد هر فضای مشخص هنجوانی داشته باشد، تعریف کرد. رنگ اساس طراحی است. بنابراین یک اسباب روشنایی با بهترین کلاس تفسیر رنگ ضروری بود. منبع نور n55 انتخابی بی‌نقص بود و در سرتاسر ساختمان برای نمایش متسوجات و وضوح‌بخشیدن به تزئینات داخلی مورد استفاده قرار گرفت. CRI (شاخص تشخیص رنگ) معادل با ۹۸، و R9 معادل با ۹۸، یک شاخص وفاداری رنگ IES tm-30 Rf=96 و یک شاخص اشباع رنگ Rg=103. n55 کیفیت رنگ تضمین می‌کند. در حقیقت این امری حیاتی بود، به‌ویژه در کارگاه‌های طراحی و نمایشگاه، که در آن آزمایش‌های گسترده‌ای برای اطمینان از اینکه نور رنگ واقعی محصولات را ارایه می‌دهد، انجام می‌گرفت، تا به طراحان نساجی اجازه کار موفقیت‌آمیز را بدهد.

garage italia

restauro architettonico architectural restoration:
studio amd **michele de lucchi**
luogo venue: **milano**
committente client: **garage italia immobiliare**
superficie area: **1.700 mq**
progetto della luce lighting project: **centropolis design**
referente del progetto project manager:
andrea castejon—centropolis design
responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager:
matteo vivian, sabrina de franceschi, massimiliano morace
fotografia photography: **studio pietro savorelli**

apparecchi di illuminazione lighting fittings:
dca incasso **a1 system**
cubo medium **mt miami**
mt minispot con micromen **16.64**
battiscopa luminoso **mt fanale con n55**
n55 parete soffitto orientabile **c2**
n55 soffitto **luce dell'aria**
mt marmitta con n55 **soleluna**
m1 micro scomparsa totale **m4**
bacchetta magica led **bacchetta magica fluo**
mm parete soffitto **p1**
n55 con lensoptica amP180 **trasparenze**
lampade customs disegnate da andrea castejon
con centropolis design

in piazzale accursio in milan the headquarters of garage italia opens in the evocative fifties architecture of the former agip supercortemaggiore service station, restored by michele de lucchi's studio amd, the visitor is welcomed on the ground floor by the 'creative cloud', devised by lapo elkann and michele de lucchi as expression of a playful world. a suspended structure of more than a thousand models of cars in 1:18 scale, illuminated by thin suspension bulbs (micromen) which exalt their details and colors, creating a magical object that evokes childhood memories, but also the world of car racing. beneath the cloud, a warm atmosphere envelops the bar area, thanks to the light of mt miami, created exclusively for garage italia, which recalls '...a sunset at south beach', a soft pink flamingo-colored shell that encloses a dynamic light which passes from the color temperature of 2700K in the morning to a light of 4000K at midday, returning to 2700K at dusk, like the cycle of natural light from dawn to sundown.

l دفتر مرکزی garage italia در piazzale accursio میلان را در ساختمانی با معماری دهه پنجاه متعلق به تعمیرگاه پیشین agip supercortemaggiore. به طرز تحریک‌کننده‌ای بازسازی کرده است. بازبینکننده در طبقه همکف توسط یک 'ابر خلاق' (creative cloud)، که توسط michele de lucchi و lapo elkann تعبیه شده برای توصیفی از سرزندگی دنیا، مورد استقبال قرار می‌گیرد. سازه‌ای معلق شامل بیش از هزار خودرو مدل در اندازه ۱:۱۸ (micromen) با لامپ‌های باریک معلق (micromen) که جزئیات و رنگ‌های آن‌ها را درخشان می‌کنند، یک شی سحرآمیز را خلق کرده‌اند که ناگهانی خاطرات کودکی را تحریک می‌کنند، بلکه مسابقات خودروسواری را در یادها زنده می‌کنند. در زیر آن ابر، به دلیل وجود لامپ‌های mt-miami. به طور انحصاری برای garage italia ساخته شده‌اند، فضایی گرم ناحیه بار را احاطه کرده است که '... غروب آفتاب در ساحل جنوب' را تداعی می‌کنند. یک پوسته از رنگ صورتی ملایم هیزنگ فلامینگو که یک لامپ با نور پویا را احاطه کرده است، از دمای رنگ 2700k در صبح تا 4000k در نیمروز را دربر می‌گیرد، و سپس به 2700k در غروب برمی‌گردد. گویی چرخه نور طبیعی از سپیددم تا غروب را پیمایش گذاشته است.

we are taken to the basement in an elegant lift where the classic taste of the walls in velvet and the seating in foglizzo 1921 leather meets the innovative light of the n55 with the lens lensoptica amp. the exclusive bathroom spaces on this floor are lit by the n55 system to which a glass of enwrapping forms is applied, recalling the navigation light of the riva motorboat. bespoke light for a customer who bears with him italian creativity, innovation and craftsmanship. going to the upper floor, by way of stairs lit by the light of the bacchetta magica fluo, we come to the restaurant garage italia milano by carlo cracco. the mt marmitta light fittings, projected around the n55 system, are reminiscent of the shape of a car silencer, illuminating the space where the star is a ferrari 250 gto transformed into a cocktail station. the n55 system was selected for lighting the materioteca, forge of car bodywork personalization projects. the quality of light and the very high color rendering index (equal to 98) allow the expression of all the chromatic richness of the samples of paint, fabrics and leathers on show. light becomes a means of communication to narrate the passion that lapo elkann and his team transmit during the creation and personalization of cars, aircraft and vessels.

materioteca: feminine noun. archive, library of materials, exhibition space dedicated to the study of matter in its technological and aesthetic dimension. creative hub of garage italia, it is a place of inspiration where ideas come to life. it allows you to explore a vast collection of materials used to make ‘customized dreams’.

با آسانسوری مدرن به زیرزمین منتقل می‌شویم آنجا که طعم کلاسیک دیوارهای پلشتن و نشستن در میلانان چرم foglizzo سال ۱۹۲۱، با نور خلافتانه n55 با lensoptica amp درهم می‌آمیزند. فضای منحصر به فرد توالتها در این طبقه که با سیستم n55 نورپردازی شده‌اند و درون یک شیشه جاگرفته‌اند، ما را به یاد نور ناوبری قلیق riva می‌اندازند. لامپهای سفارشی برای یک مشتری که خلافت، نوآوری و مهارت نستنان ایتالیایی را با خود به همراه می‌آورد. هنگامی که از طریق پله‌هایی که با نور bacchetta magica fluo روشن شده بودند به طبقه بالا رفتیم، وارد رستوران carlo cracco اداره می‌شود. تصالات روشنایی mt marmitta که سیستم n55 را احاطه کرده‌اند، شکل یک انبار آگروز خودرو را تداعی می‌کنند، که فضایی را روشن می‌کند که یک فراری gto 250 تبدیل‌شده به ایستگاه نوشیدنی، ستاره آن فضا است. برای پروژدهای ساخت بدنه‌های خودرو به‌صورت سفارشی، سیستم روشنایی n55 برای نورپردازی materioteca انتخاب شده بود. کیفیت نور و شاخص تفسیر رنگ بسیار بالا (معادل ۹۸) اجازه می‌دهد که تمام غای رنگی نمونه‌های رنگ، پارچه‌ها و چرم در نمایشگاه بیان شود. برای lapo elkann و گروه‌اش، نور به صورت ابزاری برای بیان احساس‌شان در هنگام خلق و شخصی‌سازی خودروها، هواپیماها و شناورها درآمده است.

materioteca: نامی مؤنث است. به‌معنی بایگانی، کتابخانه‌ای از مواد، نمایشگاهی برای مطالعه ماده از بعد فنی و زیبایی‌شناسی. همچنین مکانی برای الهام است، آنجا که ایده‌ها پایه‌عرصه وجود می‌گذارند، قطبی خلق از garage italia. آنجا مکانی است که به شما امکان اکتشاف مجموعه‌ای بزرگ از موادی را که برای واقعیت‌بخشیدن به رویاهایتان به آن‌ها نیاز دارید، می‌دهد.

Kunsthaus: نامی است خنثی، با ریشه آلمانی.

به‌معنی 'خانه هنرمندان'، اشاره‌گر به ساختمانی است که در آن گردهمایی‌ها، نمایشگاه‌ها و نمایشگاه‌های هنری برگزار می‌شود. آن را می‌توان به 'گالری هنر' نیز ترجمه کرد، اگر چه معنای آن گسترده‌تر و مشخص‌تر است، و به مکانی اشاره می‌کند که میزبان چندین پروژه است که در آن‌ها چندین هنرمند مشارکت می‌کنند.

fiore (گل): نامی است مذکر، از ریشه لاتین flos floris که به زیباترین و نمایشی‌ترین بخش گیاه گفته می‌شود، که محتوی چهار زایندهگی است: آن بخش

یک ساقهٔ تبدیل‌نافته است که برگ‌های ویژه‌ای، متفاوت با برگ‌های عادی از نظر شکل و اندازه، برای عمل زایندهگی دارد. در استفاده عام، بعضی از گل‌ها با نام همان گیاه شناخته می‌شوند، مثلاً گل رز'. ایرانی از گل‌ها، شیرین در حافظه، از شاخه‌های زیبا بر دامان او فرومی‌ریزند'.

(francesco petrarca· canzoniere) در یک حس بصری، بهترین بخش، بخش منتخب، زیباترین دورهٔ زندگی، جوانی:

گل جوانی یک شخص باور ندارد که آینده همیشه رز و گل است.

'تو، شکوفهٔ درخت تکیده و خردشده من، تو، تنها گل پیچک زندگی من'.

(giosuè carducci· pianto antico) در تاریخ هنر، برای سال‌ها نقاشی گل‌ها به‌عنوان یک موضوع جزئی به‌حساب می‌آمد. اما، به‌خصوص از قرن نوزدهم، بعضی از بهترین نقاشان، خود را با ترسیم گل‌ها محک می‌زنند.

jan brueghel نقاشن قدیمی اهل فانتور، گلدان‌ها و سبدهای گل تخیلی و متنوعی را با تن‌های گرم و روشن، در قرن نوزدهم نقاشی کرد.

مشهورترین آن‌ها گل‌های آفتابگردان van gogh هستند با رنگ زرد کادمیومی یکتا، که در تمام مراحل گردهی نقاشی شده‌اند، از جوان‌تری تا پُرمردن، یا مانند باغ‌های monet، که غوغایی است از گل‌های رز، زنبق، لاله، گل‌های شیپوری، سوسن، پیچک و نیلوفر آبی.

اتصالات روشنی‌ای fiore در سال ۲۰۰۷ توسط peter zumthor معمار و کارخانه روشنی‌ای Viabizzuno با درجه حفاظت IP20 به‌طورایستاده دیواری و آویز برای استفاده در محیط داخلی طراحی شدند.

نسخه‌های موجود: fiore ایستاده یا پایه‌ای از فولاد 304 aisi به قطر Ø140mm و ارتفاع 134mm. میلهٔ ثابت به قطر Ø16mm و ارتفاع 1130mm، میلهٔ انعطاف پذیر به قطر Ø13mm و طول 600mm

و بخش‌کنندهٔ کانونی به قطر Ø80mm و ارتفاع 150mm

فعال‌سازی و کنترل نور با پتانسیومتر خطی،

باتری لیتیوم یون با عمر ۱۲ ساعت شامل شارژر باتری 240 ولت 60-50 هرتز با کابل به‌طول 2000mm.

لوازم جانبی: باتری اضافی شارژر باتری، باتری اضافی و شارژر باتری، شارژر باتری اضافی برای ۵، ۱۰ و 13mm fiore دیواری با قطر Ø13mm و طول 600mm میلهٔ انعطاف‌پذیر به قطر Ø80mm و ارتفاع 135mm

بخش‌کننده کانونی؛ فعال‌سازی و کنترل نور با پتانسیومتر خطی.

منبع تغذیهٔ 24Vdc شامل نمی‌شود، که باید جداگانه نصب شود.

fiore سقفی با قطر Ø80mm و ارتفاع 180mm منبع تغذیه افزایش یافته است، میله 400mm میلهٔ انعطاف‌پذیر به‌قطر Ø13mm و طول 600mm

شامل منبع تغذیه 120-240V 50-60Hz است. که به منبع Ra95 2700K 4.5W با led 337lm متصل شده است.

اپتیک: 20 درجه بدنهٔ لامپ با کروم پرداخت شده است، سطح بخش‌کننده با چرم دست‌ساز ایتالیایی پوشیده شده است.

kunsthaus: neuter noun, from the german ‘house of artists’, indicates a building in which conventions, exhibitions and artistic exhibitions are held. it could be translated as an ‘art gallery’, although it has a wider and more specific meaning, referring to a space that hosts multiple projects and to which several artists collaborate.

fiore (flower): masculine noun, from the latin flos floris the most beautiful and showy part of the plant, which contains the reproduction apparatus: it is a transformed shoot that carries special leaves used for the reproductive function, different from the normal leaves in shape and size. in common use, some flowers are indicated with the same name of the plant, for example ‘a rose’. ‘a rain of flowers descended, sweet in the memory, from the beautiful branches into her lap’. (francesco petrarca, canzoniere) in a figurative sense, the best part, the chosen part, the most beautiful period, youth: the flower of sb’s youth do not believe that the future is always roses and flowers. ‘you, blossom of my own shaken and parched tree, you, of my vain life ultimate and only flower’. (giosuè carducci, pianto antico) in the history of art, for a long time the floral paintings have been considered a minor theme. yet, especially since the nineteenth century, some of the greatest painters have measured themselves with the representation of flowers. jan brueghel the old, flemish painter, in the seventeenth century painted vases and baskets, imaginative and varied, with warm and bright tones. the most famous are the van gogh sunflowers, with the unmistakable yellow cadmium, portrayed in each phase of flowering, from the bud to withering, like the monet gardens, a riot of roses, iris, tulips, bellflowers, gladioli, wisteria and water lilies.

fiore, light fitting designed in 2007 by peter zumthor architect, Viabizzuno light factory IP20 rated floor standing, wall and suspension light fitting for indoor use. versions: fiore floor-standing with Ø140mm h.134mm aisi 304 steel base, Ø16mm h.1130mm fixed rod, Ø13mm 600mm flexible rod and Ø80mm h.150mm conical diffuser; activation and dimming with linear potentiometer, 12 hour life li-ion battery, 240V 50-60Hz battery charger with l.2000mm cable included. accessories: additional battery, battery charger, additional battery and battery charger, 1, 5 and 10 modules additional battery charger. fiore wall with Ø13mm 600mm flexible rod, Ø80mm h.135mm conical diffuser; activation and dimming with linear potentiometer, 24Vdc constant voltage power supply not included, to be installed remotely. fiore ceiling with Ø80mm h.180mm power supply rose, 400mm rod and Ø13mm 600mm flexible rod; 120-240V 50-60Hz power supply included. wired with Ra95 2700K 4.5W 337lm led source. optics: 20°. finishes: chrome lamp body, diffuser covered with black leather handmade in italy.

dear to me

progetto project: peter zumthor
luogo venue: bregenz, austria
committente client: kunsthaus bregenz
apparecchi di illuminazione lighting fittings: fiore

در سال ۱۹۹۷، گالری هنر kunsthaus طراحی‌شده توسط استاد peter zumthor در bregenz در کرانه دریاچه constance، افتتاح شد. اوج طرح معمارى، نوری طبیعی است که ازطریق سیستم پیچیده پوشش‌های شیشه‌ای به اتاق‌های داخلی می‌تابد، و با تغییرات پیوسته و شدت‌های گوناگون خود به فضاها شکل و عمق می‌بخشد. به‌مناسبت بیستمین سالگرداش، معمار سوئیسی نمایشگاه 'dear to me' را طرح و برپا کرد، مکانی که مردم می‌توانند ابتکارات هنری مورد علاقه‌شان را دیده و بشنوند. قطعات هنرمسی چیدمده روی دیوار، مانند نقاشی‌های انتزاعی، فضای طبقهٔ همکف که توسط صندلی‌ها و کرسی‌های طراحی‌شده توسط استاد مزین شده‌اند را، قاب می‌گیرند. این اتاق میزبان موزیسین‌ها، نویسندگان، فیلسوف‌ها، دانش‌مندان و صنعت‌گرانی است که از کار او الهام گرفته و آثارشان را به اشتراک می‌گذارند.

کسانی همچون olga neuwirth آهنگساز اتریشی، hélène binet عکاس یا هنرمندانی همچون gerda steiner و Jörg lenzlinger همچنین دعوت شدند که آثار خود را در نمایشگاه به‌نمایش بگذارند.

در طبقهٔ اول از هرگونه بازطراحی اجتناب شده است. سقفی از نور طبیعی و موزاییک‌های صیقلی کف، که با دیوارهای سنگی دربرگرفته شده‌اند، شادوی بالارنگ از معمارى استاد هستند.

در طبقهٔ دوم، قفسه‌های کتاب عمیق، مارپیچی را در اطراف فضای باز مرکزی خلق کرده‌اند. اینجا کتاب‌خانهٔ مجموعه است، فضایی برای مطالعهٔ عموم و تحقیقات خاص، آنجا که Viabizzuno لامپ fiore جدید خود، که با همکاری peter zumthor طراحی کرده است، را نمایش می‌دهد.

یک لامپ ایستاده با پایهٔ استوانه‌ای از فولاد، با ساق‌های انعطاف‌پذیر در انتهای آن، و بخش‌کنندهٔ نور از چرم دست‌ساز ایتالیایی. لامپ، که مجهز به یک کلید روشن-خاموش و سیستم کاهش نور با مقاومت متغیر دستی است، به نظر می‌رسد که از بتن بیرون آمده است. بدون کابل برقی، توسط یک باتری داخلی لیتیوم یون با ظرفیت ۱۲ ساعت کار می‌کند. یک سیستم ساده و ظریف، ولی با فن‌آوری بالا، در فضایی که احساسات و خاطرات یک استاد بزرگ معمارى بین‌المللی به‌هم پیوند می‌خورند.

in 1997, the kunsthaus art gallery designed by the master peter zumthor was inaugurated in bregenz, along the shores of lake constance. the star of the architectural design is the natural light that enters the interior rooms through a sophisticated system of glass cladding, giving shape and depth to the spaces with its continuous variations and different intensities. on the occasion of its twentieth anniversary, the swiss architect designed and set up the exhibition ‘dear to me’, a place where people can see and hear about the artistic initiatives that are dear to him. geometric panels, arranged on the walls like abstract paintings, frame the space on the ground floor, furnished with seats and stools designed by the master. this room plays host to musicians, writers, philosophers, scientists and artisans who have inspired and shared his works. people such as the austrian composer olga neuwirth, the photographer hélène binet or the artists gerda steiner and Jörg lenzlinger who were also invited to exhibit their works within the exhibition. the first floor eschews any redesign: the ceiling of natural light and the polished terrazzo floor, enveloped by stone walls, are immediate evidence of the master’s architecture. on the second floor, deep bookcases create a helical maze around an open central space. this is the gallery’s library, a space for public readings and private research, where Viabizzuno presented its new fiore lamp, designed in conjunction with peter zumthor. a floor light fitting with a cylindrical steel base, a fixed stem that is flexible at its end, and a diffuser finished in black leather handmade in Italy. the lamp, fitted with an on-off and dimming system using a manual potentiometer, seems to come from the concrete: devoid of a power cable, it is powered by an internal li-ion battery with a capacity sufficient for 12h. a simple and delicate presence, but with a high technological content, in a space that draws together the inspirations and memories of a grand master of international architecture.

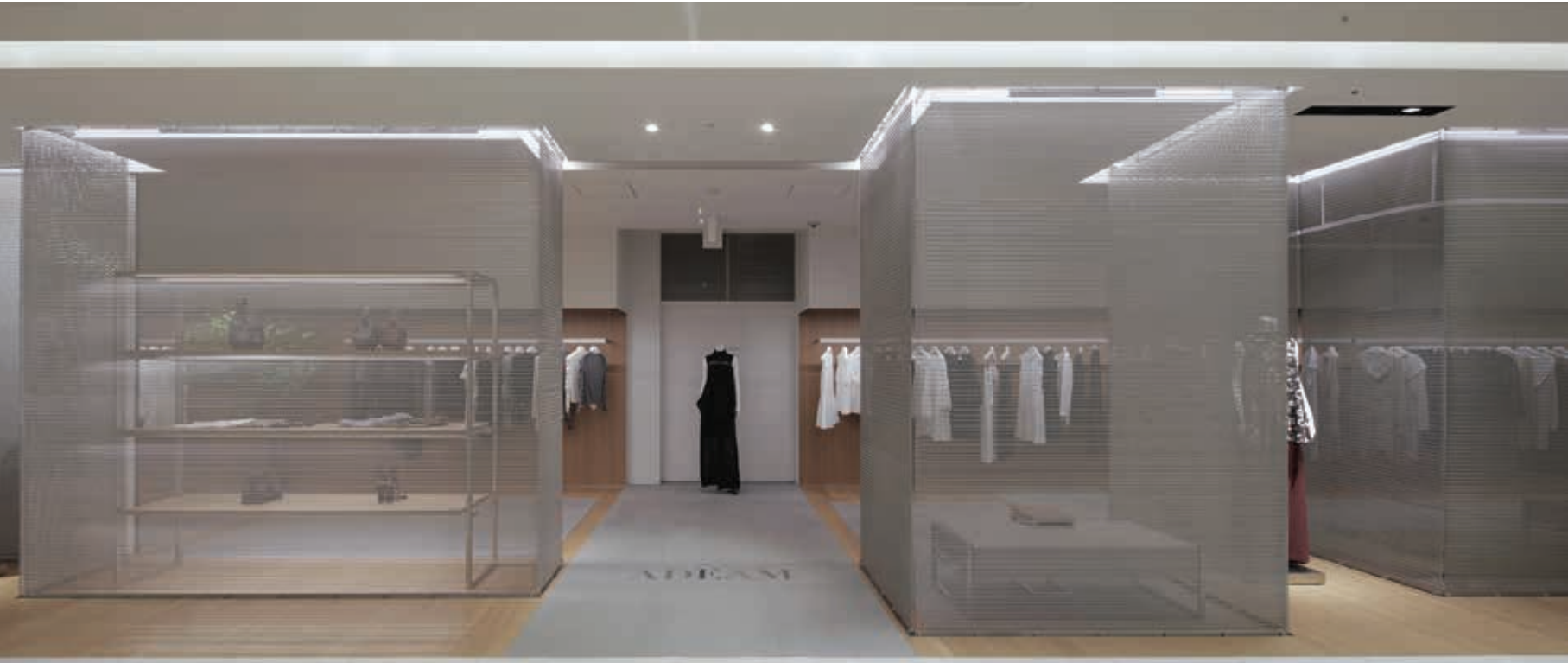

adeam tokyo

progetto project: happenstance collective (javier villar ruiz, tomoki yamasaki)
luogo venue: ginza six department store, tokyo, japan
superficie area: 90mq
committente client: adeam
progetto della luce lighting project: Viabizzuno
rivenditore Viabizzuno dealer: Viabizzuno shanghai
responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager: luca chinello
fotografia photography: katsumasa tanaka
apparecchi di illuminazione lighting fittings:
n55 system
094 system
m1 micro scomparsa totale
c2
arcoled

adeam is a fashion brand that is particularly attentive to the customer experience within its stores. hence it was important that the new space in the ginza six shopping centre in tokyo was welcoming and understated, but at the same time attractive and visible. the architectural design produced by the studio happenstance collective separates the shop from the general aisle by means of a semi-transparent metal mesh that runs along the entire length, without completely hiding it but rather becoming its characterising feature. its unusual layout alternates internal recesses, where comfortable seats and the furniture for displaying accessories can be positioned, with external niches in which the mannequins are displayed. floor standing panels in pietra serena accompany the visitor through the succession of spaces. the design of the architecture and the furnishings creates a continuity through the use of the same materials: bamboo is used on the floors and the upper walls, stucco in the niches and the ceiling and stainless steel for the metal mesh and the supporting frames of the furniture. the fully concealed appliances, used throughout the space, adhere to this essential concept. the linear c2 led profiles, hidden within the grooves of the false ceiling, illuminate the mesh creating a gradual shading effect and giving the appearance of an opaque dividing wall from the inside and a semi-transparent backlit screen to the eyes of passers-by. the accent lighting on the mannequins and near the mirrors is achieved using m1 micro scomparsa totale lights positioned in the ceiling. the arcoled lamps, integrated into the niche that runs through the shop and where the clothes are displayed, emphasise the depth of the backdrop and the texture of the fabrics. n55 spotlights inside small 094 grooves illuminate the mannequins. in this design, light is the silent star of the show. it brings out the true colours of the clothes and accessories, enhancing the richness of the garments thanks to the high quality of the colour rendering (CRI of 98), and the colour temperature of 3000Vb K.

adeam نامی در صنعت مد است که به‌خصوص بر تجربه مشخص مشتریان خود در داخل فروشگاه‌هایش تأکید دارد. بنابراین اهمیت دارد که فضای جدیدش در مرکز خرید ginza six در توکیو، نه‌تنها استقبال‌کننده و محو، بلکه جذاب و دیدنی باشد. طرح معماری که توسط studio happenstance collective انجام شده، راه‌روی عمومی را توسط یک شبکه فلزی نیمه‌شفاف که در طول امتداد دارد جدا می‌کند، بدون آن‌که آن‌را کاملاً پنهان کند، به‌عنوان ویژگی مشخص آن به‌حساب می‌آید. چندمان غیرمعمول آن، نورفتگی‌های داخلی را جبران می‌کنند، آن‌جا که شکاف‌های خارجی حاوی مانکن‌ها وجود دارند و صندلی‌ها و میلمان راحتی برای نمایش لوازم جانبی، قرار گرفته‌اند. پاتل‌های ایستاده در pietra serena بیننده را همچنان که از درون فضا عبور می‌کند، همراهی می‌کنند. برای خلق پیوستگی، طرح معماری و میلمان از مواد همانند استفاده می‌کنند: روی کف و دیوارهای بالا از چوب خیزران، گچ در شکاف‌ها و سقف و از فولاد ضدزنگ برای توری‌های فلزی و چارچوب میلمان استفاده شده است. لوازم پنهان در گوشه و کنار فضا، با این مفهوم بنیادی همراهی می‌کنند. پروفیل‌های led خطی c2، که در داخل شیارهای سقف کاذب پنهان شده‌اند، توری را روشن می‌کنند و سایه‌ای تدریجی ایجاد می‌کنند تا در نگاه گذرنندگان، یک دیوار جداکننده مات از داخل و یک صفحه نمایش با نور پس زمینه نیمه شفاف بیافرینند. روشنایی متمرکز بر مانکن‌ها و نزدیک آینه‌ها با استفاده از چراغ‌های m1 micro با سقف نامرئی scomparsa totale سقف تأمین شده است. لامپ‌های arcoled، که در شکافی که طول فروشگاه را می‌پیماید، و آن‌جا که لباس‌ها قرار دارند تعبیه شده‌اند، به پس‌زمینه و بافت متسوجات، قوت می‌بخشند. نورافکن‌های n55 تعبیه‌شده در شکاف‌های کوچک 094 بر مانکن‌ها نور می‌افشانند. در این طراحی، نور، ستاره خاموش صحنه است. این کیفیت تفسیر رنگ (CRI=98) و نمای رنگ 3000vb k زبده لامپ است، که با برجسته کردن رنگ‌های واقعی پارچه‌ها و لوازم جانبی، بر غنای پوشاک می‌افزاید.

inagawa cemetery

progetto project: david chipperfield architects
luogo venue: inagawa, japan
committente client: the boenfukyukai foundation
progetto della luce lighting project:
Viabizzuno with david chipperfield architects
rivenditore Viabizzuno dealer: concentric plug, japan
responsabile tecnico di zona Viabizzuno
technical area manager: jonathan morrish
fotografia photography: katsu tanaka
apparecchi di illuminazione lighting fittings:
n55 sospensione
c2
m1 micro scomparsa totale
luciolina
silère

inagawa cemetery is located on a steeply sloping site in the hokusetsu mountain range of the hyogo prefecture, approximately 40km north of Osaka. the boenfukyukai foundation commissioned david chipperfield architects to build a chapel and visitor centre for the cemetery. the cemetery is laid out across terraces and bisected by a monumental flight of steps leading up to a shrine at the highest point, an axis that orients the whole project. the visitor centre and chapel are designed as a threshold between the outer world and the quieter, contemplative space of the cemetery. a single sloping roof plane follows the line of the hillside and shelters a non-denominational chapel, visitor centre and a memorial room, all grouped around a secluded central courtyard. the rooms of the visitor centre open onto the courtyard garden, while the secluded chapel remains separate. this can be reached via a discrete corridor, directly accessed from the outside or up a ramp from the garden. an unadorned and quiet room with minimal heating and artificial lighting, the chapel offers a contemplative space, pure in its form. relying on indirect sunlight from the gardens on either side, inside the chapel the visitors find silence and can take a moment to pray. their focus is drawn to the rhythms of time through the natural indicators of fluctuation in daylight and seasonal changes in the foliage. the memorial room, which can be divided into three smaller rooms by pleated curtains made with washi paper and fabric, offers space for formal feasts after rituals. the floors, walls and roof are formed as pure building elements and poured from the same earth-like red coloured concrete —polished for the internal floors and ground and sandblasted for the walkway walls and soffits— giving the overall structure a monolithic appearance. Viabizzuno and david chipperfield architects have created an exquisitely pared down, subdued lighting scheme for this contemplative space. the lighting solutions were studied over a number of years as the building developed, allowing the design to evolve. although the visitor centre has a homogenous appearance, the spaces within have different functions and required specific solutions. combined with this need to accommodate moments of life and prayer, a common language of lighting elements was essential to tie the scheme together. Viabizzuno's n55 system was selected to provide calm, discreet lighting throughout the interior. inside the chapel, for example, n55 luminaires integrate with the architecture in order to create a peaceful, still atmosphere. the memorial room features a more utilitarian scheme, with the n55 sospensione light fitting, with glass shade designed by mario nanni hm02, adding to the composed, tranquil feel, while ensuring continuity. the exterior areas required a bespoke solution. in collaboration with Viabizzuno, david chipperfield architects developed a new luminaire. taking its name from the latin verb meaning ‘to be in silence’ the silère combines elements of the n55 range with references to the architecture of the space. its form creates a uniform and intimate light, which perfectly matches the spirituality of the visitor centre.

silère: from latin sileo, to be quiet or silent. silère refers positively to an idea of silence as a form of conscious communication, as a sign of respect for the thoughts of others, in contrast with being quiet which implies an impose silence. the greek etymology of the word is different in nature. according to greek mythology syleus, the son of the god poseidon and brother of the good dicaeus, was a bandit who lived in the rich and fertile regions of aulis. the origin of the name, from ancient greek συλεῖω which means ‘to rob’, alludes to his bad conduct: according to the myth, whoever passed through his possessions was obliged to dig the vineyards. one day heracles himself passed by there and, like the others, was obliged to work by syleus. the hero however reacted violently by setting fire to the vines and killing syleus and his daughter xenedoce, transforming that chance meeting into one of his numerous demonstrations of strength. wall light conceived for inagawa cemetery, in hyogo prefecture, japan, designed by david chipperfield architects studio and created by Viabizzuno. IP55 rated wall light fitting for indoor and outdoor use, consisting of powder coated aluminium body and pirex cylindrical transparent glass, wired with 3000K Ra 95 up to 12.4W 826lm led source.

گورستان inagawa واقع در مکانی شیبدار و صعب‌العبور در کوهستان hokusetsu واقع شمال hyogo، تقریباً در ۴۰ کیلومتری شمال Osaka واقع است. بنیاد boenfukyukai معماران david chipperfield را به‌منظور ساخت یک نمازخانه و مرکز بازدید برای گورستان به‌کار گرفت. گورستان بر سطوح تخت بناشده و توسط یک رشته پلکان تاریخی که در رفیع‌ترین نقطه به حرم منتهی می‌شود به دو نیم می‌شود، محوری که تمامی پروژه را جهت می‌دهد. مرکز بازدید و نمازخانه به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند تا مرزی باشند بین دنیاى بیرون و فضای آرام‌تر و تعمق برانگیز گورستان. یک سقف تک‌شیب که خط شیب تپه را دنبال می‌کند به یک نمازخانه فارغ از هر مذهب، مرکز بازدید و اتاق بادیود که همگی اطراف یک میدان‌گاه مرکزی خصوصی گردآمده‌اند، پناه می‌دهد. اتاق‌های مرکز بازدید به باغ میدان‌گاه باز می‌شوند، در حالی‌که نمازخانه منزوی و جدا مانده است. به این محل می‌تواند از یک راهرو مجزا، مستقیماً از بیرون یا ازطریق یک سطح شیبدار از باغ دست‌رسی داشت. نمازخانه، اتاقی خالی و آرام با کمترین گرمایش و نور مصنوعی، فضایی تعمق برانگیز و خالص در نوع خود می‌آفریند. داخل نمازخانه، با تکیه بر نور غیرمستقیم آفتاب از سمت باغ‌های هر طرف، بازدیدکننده آرامش می‌یابد تا لحظه‌ای به تپایش بپردازد. تمرکز آن‌ها، ازطریق نمایش طبیعت از تغییر زمان در روز و تغییر فصل بر گیاهان، به ریتم زمان مطوف می‌شود. اتاق بادیود، که می‌تواند توسط پرده‌های پلیسه‌دار ساخته‌شده از کاغذ washi و پارچه، به سه اتاق کوچک‌تر تقسیم شود، فضایی برای ضیافت‌های رسمی بعد از برگزاری آیین‌ها عرضه می‌کند. کفا، دیوارها و سقف از عناصر خالص ساختمانی ساخته و از بتن قرمز رنگ همسان با زمین – صیقل‌آداشده برای کف‌های داخلی و زمین و شن‌شویی شده برای دیوارهای راهروها و زیر طاق‌ها – ریخته شده‌اند. معماران Viabizzuno و david chipperfield روشنایی ضعیف و دقیقاً تقسیم‌شده‌ای را برای آن فضای روحانی آفریدند. طرح‌های نورپردازی در طول سالنایی که ساختمان در حال ساخت بود، بررسی می‌شد، تا به طرح اجازه تکامل بدهد. اگرچه مرکز بازدید یک ظاهر همگن دارد، ولی فضاهای درون آن عملکردهای گوناگونی دارند که هر کدام طرح مشخصی را می‌طلبند. در همراهی با نیاز برای وفاداردن لحظات زندگی و تپایش، زیان مشترکی از عوامل نور برای باهنگامداشتن طرح، حیاتی بود. سیستم n55 Viabizzuno's برای این انتخاب شد که بتواند نور ساکن و آرام را در داخل نمازخانه تأمین کند، برای مثال، لامپ‌های n55 با معماری درمی‌آمیزند تا جوی صلح‌آمیز و ساکن بیافرینند. اتاق بادیود، با استفاده از اتصالات معلق n55 با جیب‌های شیشه‌ای، که توسط mario nanni hm02 طرح شده است، در حالی‌که پیوستگی را تضمین می‌کند، با طرحی کارپردی‌تر به حس آرامش و سکون می‌افزاید. در همراهی با سیستم روشنایی جدید ایجاد کرد که با ترکیب عناصری از ادوات n55 با ارجاع به معماری فضا ایجاد شده بود و نامش را از فعل لاتین silère به‌معنی 'ماندن در سکوت' برگرفت. شکل آن نوری پکنواخت و صمیمی، که با روحانیت مرکز بازدید مطابقت کامل دارد، را خلق می‌کند. silère: از ریشه لاتین sileo، به‌معنی ساکت یا آرام است. Silère باطرزی مثبت به ایده سکوت به‌عنوان ارتباطی آگاهانه و علامتی از احترام به افکار دیگران اشاره می‌کند، در مقابله با ساکت‌بودن که بر سکوت تحمیلی دلالت دارد. صرف‌واژه در یونانی طبیعتی دیگر دارد. براساس اسطورشناسی یونانی syleus، پسر خدای Poseidon و برادر خدای dicaeus رافزی بود که در منطقه ثروتمند و حاصلخیز aulis زندگی می‌کرد. ریشه نام، که از واژه کهن یونانی συλεῖω به‌معنی 'زدی' می‌آید، اشاره به رفتار بد او دارد: براساس اسطوره، هر کس که از متصرفات او عبور می‌کرد موظف بود که در تاکستان کار کند. روزی heracles خود از آن‌جا عبور کرد و، مانند دیگران، موظف شد که برای syleus کار کند. لیکن او با سوزاندن تاکستان و کشتن syleus و دخترش xenedoce، عکس‌العین خشم‌گانه نشان داد، و فرصت ملاقات دو طرف به یکی از فرصت‌های چنگدانه برای اثبات قدرت‌اش بدل شد. چراغ‌های دیواری مورد نیاز گورستان inagawa، در ناحیه hyogo، ژاپن، طراحی معماران david chipperfield و ساخت Viabizzuno هستند. اتصالات روشنایی دیواری با درجه حفاظت IP55 برای استفاده در داخل و خارج از ساختمان طراحی شده‌اند، که شامل بدنه آلومینیومی با پوشش پودر و شیشه‌های استوانه‌ای شفاف پیرکس، متصل به منبع led تا 12.4W 826lm Ra 95 و 3000K هستند.

artisti all’opera

progetto project: gianluca farinelli
luogo venue: palazzo braschi, roma
committente client: teatro dell’opera di roma
progetto della luce lighting project: mario nanni
fotografia photography: lorenzo burlando
apparecchi di illuminazione lighting fittings:
tubino terra
n55 binario

a theatre, of course, is not a museum.
yet a good theatre should also be a good museum,
capable of preserving the material
and memory of its productions.
‘artisti all’opera’ is the long story
of how the rome’s opera house, vibrant and with its face
set firmly towards the future, has been able to become
a careful guardian of its past.
the exhibition is housed within the splendid
setting of palazzo braschi, an architectural stage of rare beauty.
the chimes warn us that the opera
is about to begin: we pass through the entrance
awning and, surprise, we find ourselves on the stage.
we wander through the halls while the performers
prepare to go on stage, the singers rehearsing
and the technicians talking. we have the privilege
of admiring close-up picasso’s sketches
for the three-cornered hat,
the sketches by prampolini, the mobiles by calder and especially
the splendid costumes chosen from the historical archive.
the filiform tubino terra lamps
(17mm in diameter and with a height of 2000mm)
in black painted aluminium guide us to the discovery
of the mark left by great artists in these precious clothes.
precisely positioned, they provide frontal
and angled illumination of the fabrics and drapery,
revealing the richness of their colours. while dynamic images
of light and colour reveal sketches, theatrical scenery
and historical representations, the tubino terra light fittings
provide backlighting to the costumes,
making them the centre of attention of the space
and creating the perfect transition between
the backdrop and the apron stage:
a set design of lights and shadows typical of the theatre.
we enter the main hall of the building that houses
the great curtain designed and painted
by giorgio de chirico for rossini’s othello.
the light of the n55 binario, clear and intense
like that depicted in the artist’s paintings,
highlights its details and reveals a new story about
this scenic work of art.
n55 is a system designed to allow
maximum flexibility, a propulsore dinamico
on which to install different types
of electronic sources and different
glasses: classic, decorative and technical bulbs.

یک سالن تئاتر، البته، یک موزه نیست.
باین‌همه یک تئاتر خوب باید یک موزه خوب هم باشد،
که توانایی نگهداری اشیا و خاطرات نمایش‌هایش را
داشته باشد.
اِبرای artisti all’opera داستانی طولانی خانه اِبرای
رم هست که چگونه سرزنده و با نگاه به آینده، توانسته
است محافظ دقیق گذشته خود باشد.
نمایشگاه در مجموعه معماری باشکوه و با زیبایی
کم‌نظیر palazzo braschi، خانه گرفته است.
زنگ‌ها خبر از شروع اِپرا می‌دهند. ما از سایه‌بان ورودی
می‌گذریم و، با کمال تعجب، خود را در صحنه می‌بینیم.
ما در راهروها می‌گردیم درحالی‌که بازیگران خود را
برای رفتن به صحنه آماده می‌کنند، خوانندگان تمرین
می‌کنند و تکنسین‌ها در حال صحبت هستند. ما این
امکان را می‌بینیم تا طرح‌های پیکاسو از کلاسه سمگوش،
طرح‌های prampolini، پیکره‌های متحرک calder و
به‌خصوص لباس‌های رسمی شگفت‌انگیزی که از بایگانی
تاریخی انتخاب شده‌اند، را از نزدیک تسسین کنیم.
لامپ‌های filiform tubino terra
(قطر 17mm و با ارتفاع 2000mm)
با رنگ آلومینیومی سیاه، ما را در کشف علامتی که
توسط هنرمندان بزرگ در این لباس‌های گران‌بها، به‌جا
گذاشته شده است، هدایت می‌کنند.
آن‌ها، با جاگذاری دقیق، روشنایی مستقیم و زاویه‌داری
را بر پارچه‌ها و پرده‌ها می‌افکنند، تا غنای رنگ آن‌ها
را برجسته کنند. درحالی‌که تصاویر پویای نور و رنگ
طرح‌ها، صحنه‌های نمایش و نمایش‌های تاریخی را
آشکار می‌کنند، اتصالات روشنایی tubino terra نور
پس‌زمینه روی لباس‌های مراسم را تأمین می‌کنند و با این
کار آن‌ها را به مرکز توجه می‌آورند تا انتقالی کامل از
پس‌زمینه به جلو صحنه را خلق کنند.
مجموعه‌ای از طرح نورها و سایه‌های معمول سالن تئاتر.
ما به سالن اصلی ساختمان، که پرده بزرگ طراحی
و نقاشی شده توسط giorgio de chirico برای
rossini’s Othello در آن آویخته شده است، وارد
می‌شویم.
نور n55 binario، روشن و شدید، مانند آنچه در
نقاشی‌های هنرمند رسم شده، جزئیات خود را برجسته
می‌کند و داستانی نو درباره این اثر هنری چشمگیر را
آشکار می‌کند.
n55 به‌گونه‌ای طراحی شده که حداکثر انعطاف‌پذیری را،
به مثابه یک propulsore dinamico، به ارمغان
آورد.
که می‌توان روی آن منابع گوناگون الکترونیکی و
حباب‌های مختلف: کلاسیک، دکوری و حباب‌های فنی را
نصب کرد.

we have an opportunity to appreciate the richness of the colours chosen by the artist for the curtain, thanks to the high quality of the lighting: colour temperature of 3000K, 1 step macadam, colour fidelity index ies tm-30 Rf 96 and colour saturation index Rg 103 that give consistency of colour and uniformity of illumination. according to de chirico, ‘a show offers people the opportunity to travel in spirit to a world that is imaginary and fantastic, yet at the same time concrete and close. it makes us participants in a kind of concrete unreality’. and so, room after room, the lighting puts colour centre-stage.

به‌مدنیل کیفیت بالای روشنایی: دمای رنگ 3000K، ما فرصت لذت‌بردن از غنای رنگ‌های انتخابی هنرمند برای پرده را یافتیم. ۱ پله macadam با شاخص وفاداری رنگ ies tm-30 Rf 96 و شاخص اشباع رنگ Rg 103 که هماهنگی رنگ و یکپارختی نورپردازی را تأمین می‌کند. برطبق گفته de Chirico، ‘نمایشی که به مردم فرصت سفر در روح جهانی را می‌دهد که تخیلی و خارق‌العاده، و درعین‌حال واقعی و دست‌یافتنی است. و ما را همراهان نوعی واقعیت غیرحقیقی می‌کنند’. و بنابراین، اتاق به اتاق، نورپردازی رنگ را مرکز صحنه می‌کند.

backdrop: masculine noun, in the theatre scene is the decoration painted on the background canvas which represents the limit of perspective. similarly, in photography and cinematography, it indicates the more or less large surface of paper, plastic or fabric used to make the backgrounds of the scenes or objects taken. in the paintings, the backdrop changes in ages and styles, from the byzantine mosaics to the thin gold leaf used throughout the sixteenth century, up to the hilly landscapes of piero della francesca, today identified with the green valleys of montefeltro. according to rosetta borchia and olivia nescidue, apprentices of the university of urbino, the backdrop that appears behind the leonardo’s gioconda matches the valmarecchia, on the border between romagna and marche, followed by tuscan and marche hills in the background. in italian ‘fondale’ is also the height of the surface of the sea or of a lake basin with respect to the bottom, usually measured in meters.

backdrop (پس‌زمینه): نامی است مذکر، به‌معنی دکوراسیون رنگ‌آمیزی‌شده بر پرده پس‌زمینه در صحنه تئاتر است که حد چشم‌انداز را نمایش می‌دهد. به‌طورمشابه، در عکاسی و سینما، کوبیش سطح بزرگ کاغذ، پلاستیک یا پارچه‌ای را نشان می‌دهد که برای ایجاد پس‌زمینه صحنه یا اشیای مورد استفاده قرار می‌گیرد. در نقاشی، پس‌زمینه در طول سالیان و براساس سبک تغییر کرده است، از موزاییک‌های بیزانس تا برگ طلایی نازک که در طول قرن شانزدهم استفاده می‌شد، تا چشم‌انداز تپه‌ماهوری piero della Francesca. تا به‌امروز که به‌عنوان دره سبز montefeltro شناخته می‌شود. برطبق گفته rosetta borchia و olivia nescidue، کارآموزان دانشگاه urbino، the backdrop that appears behind the leonardo’s gioconda matches the valmarecchia، on the border between romagna and marche، followed by tuscan and marche hills in the background. در ایتالیایی ‘fondale’ همچنین به معنای ارتفاع از سطح دریا یا دریاچه به نسبت عمق است، که معمولاً با واحد متر اندازه‌گیری می‌شود.

apron stage (limelight): neutral noun, closing element consisting of a plane, an axis or a door, rotating on pivots or a horizontal hinge that allows it to get up and down: a folding desk. in the theatre architecture is the front part of the stage protruding under the scenic arch towards the hall, along which the light sources are aligned. it is synonymous with proscenium and it is used frequently in some italian phrases like ‘le luci della ribalta’ meaning ‘the limelight’, ‘salire alla ribalta’ meaning ‘to rise to the fore’. in italian, by extension it is also called ‘ribalta’ the luminaire with lights and screens of variable intensity and color used for direct and indirect lighting, from the bottom to the top, of the proscenium and of the actors, or even of the stage. ‘limelight’ is a 1952 american film written, directed and performed by charlie chaplin, where buster keaton also appears. set in the london of 1914, is the story of a clown, once acclaimed, but now a chronic alcoholic, who saves a young dancer from a suicide attempt.

amorepacific

progetto project: david chipperfield architects berlino (christoph felger, hans krause)
luogo venue: seoul, south corea
superficie area: 190.000mq
committente client: amorepacific corporation
progetto della luce lighting project: arup berlino (alexander rotsch, joana mendo)
referente del progetto project manager: mario nanni, alessandro rabbi
fotografia photography: christoph felger
apparecchi di illuminazione lighting fittings: n55 sospensione
amP
lensoptica amP

Viabizzuno won the international design competition to develop and supply light fittings for the headquarters of amorepacific, a korean cosmetics multinational. with a total floorspace of 190.000sqm, the building is located in a former military area of seoul currently undergoing urban redevelopment, on the border between the modern heart of the city and yongsan park, thus representing the meeting point between technology, human presence and nature. the david chipperfield architects studio of berlin, in charge of the architectural design work, wanted to use light to give a strong identity to the different areas of the building. the headquarters is in fact a composition of areas with very different functions: museum, auditorium, offices and sales area. and so was born the concept of a family of lamps with the flexibility to carry out different functions, offering a high quality of light but with low energy and above all very low maintenance costs. the lighting design created by the arup studio of berlin investigates the relationship between natural and artificial light, therefore Viabizzuno lighting expresses quality and high color performance recognizing the well-being of everyone working within building of artificial lighting having excellent quality and colour rendering characteristics. natural light enters the building through the large windows that are a feature of the façade, where a series of vertical aluminium elements provides a targeted control to eliminate any dazzling effect. Viabizzuno worked in close collaboration with the two berlin studios to create a light that matches as closely as possible the characteristics of sunlight. to achieve this goal, amP was born, lamps that are the only ones of this kind in the world, that revolutionises the way of conceiving optics. indeed, lensoptica amP, developed for this project, endows the light sources with a high level of efficiency, achieved using a very hightransparency material, polymethylmethacrylate which, by means of catadioptric prisms which reflect 90% of the incident light flow and transmit 10%, guarantees an indirect emission percentage that is unobtainable using a metal reflector. the emitting surface consists of a matrix of micro-lenses that precisely regulates the angular amplitude of the light beam. the lenses have different variations in terms of the beam of light emitted (narrow, medium, wide, elliptical) and of dimensions (150mm, 180mm). they are all equipped with n55 quick coupling connectors that allow installation on a propulsore dinamico n55 and guarantee maximum flexibility in managing the light required by the various areas and in accommodating any changes in the arrangement of the furnishings.

Viabizzuno در رقابت بین‌المللی برای توسعه و ساخت اتصالات روشنایی دفتر مرکزی amorepacific، یک شرکت کره‌ای لوازم آرایش چندملیتی، برنده شد. با مساحتی معادل 190.000sqm، ساختمان در منطقه نظامی سابق سنول که در حال حاضر درحال بازسازی شهری می‌باشد، در مرز بین قلب امروزی شهر و پارک yongsan، واقع شده است. بنابراین نقطه ملاقات فن‌آوری، حضور انسانی و طبیعت است. معماران استودیو david chipperfield برلین، که کار طراحی معماری را به‌عهده دارند، می‌خواستند در نواحی مختلف ساختمان به نور یک شخصیت قوی بدهند. در حقیقت دفتر مرکزی ترکیبی از نواحی با کاربردهای گوناگون است: موزه، سالن اجتماعات، دفتر و منطقه فروش. بنابراین مفهوم خانواده‌ای از لامپ‌ها با انعطاف‌پذیری در انجام کاربردهای مختلف، با عرضه نوری باکیفیت ولی با مصرف انرژی کم و مهمتر از همه با هزینه نگهداری کم، پا به عرصه وجود نهاد. طرح روشنایی خلق‌شده توسط استودیو arup در برلین

به پژوهش درباره رابطه بین نور طبیعی و مصنوعی می‌پردازد، بنابراین سیستم روشنایی Viabizzuno که به بیان کیفیت و عملکرد بالای رنگ می‌پردازد، با توجه به ضرورت سلامت آن‌هی که در داخل ساختمان کار می‌کنند و نیز به روشنایی با کیفیت بالا و مشخصات تفسیر رنگ عالی دارند را، شناسایی می‌کند. نور طبیعی ازطریق پنجره‌های بزرگی که ویژگی نمای ساختمان به‌حساب می‌آیند، وارد می‌شود. آن‌جا که یک سری میله‌های آلومینیومی عمودی، به‌طور هفتمند، کنترل حذف هرگونه اثرات خیرگی به نور را انجام می‌دهند.

Viabizzuno با همکاری تنگتنگ با دو استودیوی برلینی به خلق نوری پرداخت که هرچه ممکن است به مشخصات آفتاب نزدیک باشد. برای دستیابی به این هدف، لامپ‌هایی که فقط از این نوع در دنیا وجود دارد و دانش نورشناسی را متحول می‌کند، زاده شد. در حقیقت، lensoptica amP، برای این پروژه خلق شد، که با استفاده از ماده پلی‌متیل‌متاکریلات با شفافیت بسیار زیاد به منابع نور تراز بالایی از بهره‌وری راه، با استفاده از منشور catadioptric که ۹۰٪ نور را بازتابش داده و ۱۰٪ را از خود عبور می‌دهد، و درصد انتشار غیرمستقیم را تضمین می‌کند، اعطا می‌کند. عددی که توسط بازتابنده‌های فلزی غیرقابل‌دستیابی است. سطح بازتابنده از ماتریسی از عدسی‌های بسیار کوچک تشکیل شده که به‌طور دقیق دامنه زاویه‌ای شعاع نور را تنظیم می‌کنند. عدسی‌ها مولفه‌های گوناگونی در رابطه با شعاع نور تولیدشده (باریک، متوسط، پهن، بیضوی) و ابعاد (150mm, 180mm) دارند. آن‌ها همگی مجهز به اتصال قوری n55 هستند که امکان نصب روی propulsore dinamico n55 و حداکثر انعطاف‌پذیری در مدیریت نور که در نواحی مختلف و متناسب با تغییرات در چیدمان میلمان لازم است، را می‌دهند.

ap house

progetto project: gga gardini gibertini architetti

luogo venue: urbino

progetto della luce lighting project:

rossibianchi lighting design e gga gardini gibertini architetti

responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager:

maicol fedrigo

rivenditore Viabizzuno dealer: Vboriccione / marisa lazzaretti

fotografia photography: ezio manciucca

apparecchi di illuminazione lighting fittings:

foro

droid binario

m1 micro incasso

toccamì

zero

c1

c2

linea di luce

toccamì

lampade custom disegnate da gga gardini gibertini architetti

ap house bears testimony to the rebirth of an ancient rural village located on top of one of the highest hills in the most beautiful landscape in the whole of urbino. the new system of buildings rises on the remains of an ancient structure dating back to the communal age (end of the 11th century). connected to each other on a subterranean level, the structures rest on a red concrete platform dominating the surrounding landscape, by re-establishing a direct and empathetic interaction between the new buildings and the historical stratification of the landscape, the core of the houses, which constitutes a single residential unit, gives the place a central role once more. the buildings, in their stone shells, devoid of superfluous elements such as gutters or downspouts and in their measured proportions, offer themselves to the landscape as pure, discrete and silent relics, recovering their identity and their cultural place within the rural matrix of the area. if the project, in its compositional and volumetric severity faithfully interprets the formal themes typical of the tradition of the marche region, inside, in the treatment of the materials, in the layout of the plan and in the furniture made completely to design, it seeks to lay claim to being thoroughly contemporary. the perimeter wall in béton brut reinforced concrete, frees up the space and eliminates the need within the interior for any other supporting structure. and so matter and light become once more

the primordial compositional elements. the lighting design is radical: it results in the structural envelope becoming the centrepiece of the space, highlighting the nature of the materials. in the interior spaces the perforated and etched concrete of the ceiling and walls becomes itself an integral part of the light fittings. the lighting design operates on two different functional levels: one is more intimate and natural, the other more technical and functional. a soft and diffused light naturally emphasises the cadence of the spaces and surfaces. the foro lamp, designed by peter zumthor in 2003, embedded in the structure of the foundation, is the candle that entices you to gather around the most intimate spaces of the house. housed in the soffits, the spotlights on droid tracks, a 2013 design of antoni arola, highlight the details of the artistic works on the walls, the sculptures on the ground and on the furniture.

on the first floor, arranged around a large gallery, a series of vertical pilaster lamps, designed especially for these rooms and housed in the concrete in perimeter niches, illuminates the soffit of the ceiling giving a soft light and a diffused illumination of the whole sleeping area. in order to avoid having any vehicles parked and visible from the garden level, the main access to the villa takes place in the basement from the large garage. in this area, in addition to the technical and plant areas, there is a cinema room, an exhibition gallery connecting the main building and the outbuildings and a gym with an adjoining spa. from the lower level, stairs lead directly to the heart of the main building where a majestic view opens up of the hilly landscape and of the outdoor pool area. the outbuilding, in the pattern of its wooden external frame, is reminiscent of a barn. it is in the garden, at night the magic takes place: the light suspends the structures and lightens the stone.

خانه ap به بازتولد یک دهکده باستانی بر قله یکی از رفیع‌ترین تپه‌ها در زیباترین چشم‌اندازها در تمام urbino، شهادت می‌دهد. سیستم جدید خانه‌ها بر بقایای یک سازه باستانی به جامانده از دوره اشتراک (پایان قرن یازدهم) واقع شده است. سازه بر سطحی سخت به رنگ قرمز که چشم‌انداز اطراف را تحت تأثیر قرار می‌دهد، دست‌نهادست داده و بر سطحی زیرزمینی، قرار دارد که تعامل مستقیم و هم‌دلانه‌ای بین ساختمان‌های جدید و لایه‌های تاریخی چشم‌انداز محلی ایجاد می‌کند. هسته خانه‌ها، که واحدهای تک‌خانه‌ای را تشکیل می‌دهند، بار دیگری به محل یک نقش مرکزی می‌دهد.

ساختمان‌ها، در پوسته‌های سنگی، عاری از عناصر اضافی همچون شیارها و نل‌ودان‌ها و در سهم دقیق‌شان، به چشم‌انداز اثری خلص، گسسته و ساکت می‌دهند، به‌منحوری‌که شخصیت‌شان و موقعیت فرهنگی خود را در ماتریس روستایی منطقه بازمی‌یابند. اگرچه پروژه، از بیرون ترکیبات و سختی حجمی ریشه‌های رسمی زمان گذشته معمول ناحیه marche را به تمثیل می‌کشد، در درون، در استفاده از مواد، در چیدمان و در طراحی میلمان، به‌دنبال ادعای کاملاً معاصرپوین است. دیوار خایل از بتن مسلح، فضای آزاد و بی‌مانعی را فراهم می‌کند که از هرگونه ستونی برای تگادداشتن سازه بی‌نیاز است. و بار دیگر ماده و نور به‌عنوان عناصری از ترکیبات اصلی مطرح می‌شوند.

طراحی روشنیابی انقلابی است: در نتیجه در پوشش سازه‌ای، برای درخشش بخشیدن به مواد، مرکز توجه فضا می‌شود. در فضای داخل، بتن متخلخل و قلزنی‌شده سقف و دیوارها، بخش جدایی‌ناپذیری از اتصالات روشنیابی شده‌اند. طراحی روشنیابی در دو سطح مختلف کاربردی عمل می‌کند: یکی بیشتر صمیمی و طبیعی، و دیگری بیشتر فنی و کاربردی. یک نور نرم و پراکنده، به‌منورطبیعی بر هماهنگی فضاها و سطوح تأکید می‌کند.

لامپ foro، که توسط peter zumthor در سال ۲۰۰۳ طراحی شده است و در سازه و فونداسیون جاگرفته است، شمعی است که شما را به جمع‌شدن در صمیمی‌ترین فضای خانه، جلب می‌کند.

طراحی از antoni arola در سال ۲۰۱۳، جاگرفته در سقف، خفیه‌های نورانی، جزییات آثار هنری روی دیوارها، مجسمه‌های روی زمین و مبلمان را برجسته می‌کنند.

در طبقه اول، در اطراف یک گالری بزرگ، مجموعه‌ای از لامپ‌های ستونی عمودی، که به طرز ویژه برای این اتاق‌ها طراحی شده‌اند و در شکاف‌های محیطی اتاق در بتن جاگرفته‌اند، با روشن‌کردن طاق سقف نوری نرم و روشنیابی بخش‌شده به ناحیه خواب می‌دهند. برای اجتناب از پارک خودروها و دیدمشن از سطح باغ، ورودی اصلی به ویلا ازطریق زیرزمین و گاراژ بزرگ صورت می‌گیرد. در این ناحیه، علاوه بر نواحی فنی، یک اتاق سینما، یک گالری نمایشگاه متصل به ساختمان اصلی، ساختمان‌های کمکی و یک ورزشگاه با یک spa در مجاورت آن قراردارد.

از طبقه پایین‌تر، پله‌ها ما را به قلب ساختمان اصلی، آن‌جا که یک منظره باشکوه به چشم‌انداز تپه‌ای و یک استخر بیرونی باز می‌شود، هدایت می‌کنند.

ساختمان کمکی، در طرح قاب بیرونی چوبی خود، یادآور یک انبار هستند.

این درون باغ است که، در شب، جادو رخ می‌دهد:

نور آویخته از سازه، سنگ را روشن می‌کند.

valentino rossi’s new project was kick-started in 2010: to construct a space for training young riders, the ranch. it all began more than twenty years ago when he rode a motocross bike with his father, among junk and building rubble, along the disconnected paths of an isolated quarry in the province of pesaro urbino. the young champion he decided to construct the official track of the vr46 academy in tavullia, on 1600m of dirt road with the conviction that training on the land helps you to go fast also on the track. the hilly landscape gently surrounds the boundaries of the ranch. in front of a renovated farmhouse that contains the museum, the workshop and various rooms of the motor ranch, a stretch extends where the riders train: tracks that are ordered and designed with a series of regular and rounded bends that lie on different levels of the hill. among these, a soft cross one, formed by two ovals of which the outer measures 570m and the ‘tt’, a narrower and more technical climbing stretch. in total 2 and a half kilometres of limestone and a mixture of calcareous rock fine-tuned over the years; in fact the track grew little by little, to find the right balance with the best road holding and least maintenance time. the ranch is fundamental to the vr46 academy plan, the first italian academy of motorcycling, because young riders can race alongside the master, learning his style and way of driving, the result of decades of competitions. it’s a place of inspiration, teaching and transmission of values. it isn’t an exclusive circle but a space open to all riders who want to challenge valentino rossi and his pupils. the project, an actual historical restoration intervention on pre-existing farmhouses, still hasn’t been completed: today, close to the track, there’s a dressing room, a workshop, a room where riders eat, the pressroom and the office for managing the races. nearby there’s another rustic building to be renovated to house the gym which, together with the track for cross, flat track and athletics, will be part of the future of the motor ranch. the first goal achieved was the creation of the lighting system which permitted prolonging the training hours and using the track even in the absence of natural light. collaborating with engineer domenico fucili, technical coordinator of the facility, and alberto tebaldi, md of racing apparel and test track, Viabizzuno has created a lighting design of great quality. eight poles: six positioned in the centre of the rings and two including remote controlled traffic lights. eight ground anchors inclined at 2 degrees have made these structures, which stand 25m high, elements that are organic with the landscape. by studying the various heights between the straights of the outer ring, it was decided to place the poles in the space in accordance with different centre-to-centre distances, alignments and inclinations in order to achieve a homogenous illumination that reflects the values required by the italian motorcycling federation regulations: average illumination 80lux, uniformity equal to 0.5. one metre high fibreglass spires of coloured light stand on the great steel poles, housing an rgb system that creates drapes of light above the arena. the crown of hills that embraces the completely illuminated ranch creates a unique landscape: an arena where riders can continue their challenges even without daylight.

flat track: variant of the track racing, a form of motorcycle competition in which single riders or teams face each other on unpaved oval circuits, as the speed way runs on flat slopes of gravel, shingle or sand, which competitors exploit to drift, or to get a controlled heel. unlike the speedway bikes, completely without brakes, the flat track bikes are equipped with only the rear brake.

motor ranch 46
progetto project: ing. domenico fucili
luogo venue: tavullia
committente client: valentino rossi
progetto della luce lighting project: maicol fedrigo, UpO
responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager: maicol fedrigo
apparecchi di illuminazione lighting fittings: palovr46

پروژه جدید valentino rossi در سال ۲۰۱۰

برای ساخت فضایی برای تمرین جوانان، با نام مزرعه، کلید خورد.

داستان بیش از بیست سال پیش، آن‌زمان که او به‌همراه پدرش، در میان آشغال‌ها و آوار ساختمانی، در طول یک مسیر منقطع یک محن متروکه واقع در استان pesaro urbino، موتورسواری می‌کرد، شروع شد.

قهرمان جوان ما تصمیم به ساخت یک پیست رسمی آکادمی vr46 در tavullia، روی 1600m جاده خاکی، گرفت. با این عقیده که تمرین روی زمین به شما برای سریع راندن روی پیست کمک می‌کند. چشم‌انداز تپه‌ماهوری مرزهای مزرعه را با آرامش محاصره می‌کند.

در برابر یک خانه روستایی بازسازی‌شده، تعمیرگاه و اتاق‌های مختلف مزرعه قرار دارند، آن‌جا که محل تمرین موتورسوارها امتداد می‌یابد:

پیست‌ها که با یک سری پنج‌مخ‌های معمولی و دایره‌ای طراحی و سفارش شده‌اند، بر سطوح مختلف تپه استقرار یافته‌اند.

در میان آن‌ها، یک cross one نرم، شامل دو بیضی که بیضی بیرونی 570m است و یک 'tt'، که پاریکتر و دارای قطعه صعودی فنی‌تری هست، قرار دارند.

در مجموع دو و نیم کیلومتر اهک و مخلوطی از سنگ‌آهک که در طول زمان نرم شده است وجود دارد؛ در حقیقت، پیست، دَرفتره برای رسیدن به توازنی بین بهترین دست‌اندازها و کمترین زمان تعمیرات و نگه‌داری، رشد کرده است. مزرعه اسامی نقشه آکادمی vr46، اولین آکادمی ایتالیایی موتورسواری است، چراکه موتورسواران جوان می‌توانند از تجربه ده‌ها سال مسابقه استفاده کرده، در کنار استادان مسابقه بدهند و از آنان تجربیات موتورسواری را کسب کنند. این محلی برای تشویق، یاددادن و انتقال ارزش‌ها است.

این، محلی انحصاری نیست بلکه فضایی باز است برای تمام موتورسوارانی که می‌خواهند valentino rossi و شاگردانش را به‌چالش بکشند.

پروژه، که یک بازسازی واقعی روی یک خانه روستایی ازقبیل‌موجود است، هنوز کامل نشده است؛ درحال حاضر، نزدیک به پیست، یک اتاق رختکن، یک کارگاه، اتاق غذاخوری موتورسواران، اتاق مطبوعات و دفتری برای مدیریت مسابقات وجود دارد. درآن نزدیکی یک ساختمان روستایی دیگر وجود دارد که قرار است به‌عنوان ورزش‌گاه، به همراه پیست موتورسواری و پیست مسطح، بخشی از آینده مزرعه موتورسواری باشد.

اولین هدفی که دست‌نمایی شد، ایجاد سیستم روشنایی بود که بتواند زمان تمرین را افزایش دهد و امکان استفاده از پیست را، در هنگام نبود روشنایی طبیعی، فراهم کند. Viabizzuno با همکاری مهندس domenico fucili، هماهنگ‌کننده فنی مجموعه، و alberto tebaldi مدیر اجرایی تجهیزات مسابقه و پیست آزمایشی، یک سیستم روشنایی با کیفیت عالی خلق کرده است.

هشت دکل: شش تای آن‌ها در مرکز حلقه‌ها قرار داده شدند و دو تا دارای چراغ راهنمایی کنترل ازراودور هستند. هشت نگهدارنده زمینی با ۲ درجه کجی، این سازه‌ها، که 25m ارتفاع دارند را به بخشی از چشم‌انداز، تبدیل کرده‌اند.

محل استقرار دکل‌ها، با بررسی ارتفاعات گوناگون بین مسیر مستقیم رینگ‌های خارجی، در فضایی مطابق با فواصل مختلف مرکز-به-مرکز، هم‌ترازی‌ها و شیب‌ها برای دست‌نمایی به روشنایی همگن در رعایت مقررات فدراسیون موتورسواری ایتالیا، درنظر گرفته شده‌اند:

متوسط نور 80lux، یک‌نواختی برابر با 0.5 سافه‌هایی با ارتفاع یک متر از فایبرگلاس از نور رنگی که بر بالای دکل‌های فولادی قرار دارند،

منزل‌گاه یک سیستم rgb هستند که پرده‌ای از نور بر بالای میدان می‌افکنند. تاج تپه‌هایی که مزرعه غرق در نور را دربر گرفته‌اند، چشم‌اندازی یکتا خلق کرده است: پهنه‌ای که موتورسواران می‌توانند، حتی در نبود نور روز، به چالش‌های خود ادامه بدهند.

پیست مسطح: نوع دیگری از پیست مسابقه و نوعی مسابقه موتورسواری است که موتورسواران تکی یا تیمی با یکدیگر رقابت می‌کنند. آن‌ها روی مسیرهای بیضوی سنگ‌لاخ، مسیرهایی با شیب‌های صاف ساخته‌شده از ریگ، پوشال یا شن به مسابقه می‌پردازند و باید از رانش، یا کنترل چرخ عقب موتور استفاده کنند. برخلاف موتورهای مسابقه‌ای که بدون ترمز هستند، موتورهای پیست‌های مسطح فقط مجهز به ترمزهای عقب هستند.

palazzo mondadori ‘sospeso, leggero ma non troppo’

progetto project: oscar niemeyer, 1975

luogo venue: segrate, milano

committente client: gruppo mondadori

progetto della luce lighting project: mario nanni

responsabile tecnico di zona Viabizzuno technical area manager: matteo vivian

fotografia photography: studio pietro savorelli

apparecchi di illuminazione lighting fittings:

cubo medium

unaghi

fi 50

bacchetta magica led

meridiana di luce

‘haec autem ita fieri debent,

ut habeatur ratio firmitatis, utilitatis, venustatis.’

de architectura, liber I, 2

according to the great theorist of architecture vitruvius (80 – 15 bc)

all buildings must have the attributes

of solidity, utility and beauty.

firmitas, utilitas and venustas characterize the mondadori building project,

one of the most important buildings of post-war

international architecture, created in Italy in 1975

by the brazilian architect oscar niemeyer (1907–2012).

firmitas. the building consists of a body of two hundred and three metres

set along a north-south axis, crossed by the sun from east and west,

where the time of life within it is scanned by natural light captured

by the embrasure of parabolic arches.

the brazilian architect has suspended the glazed volume of the offices within a rhythmic succession of twenty-three pilasters in reinforced concrete, managing to give extreme lightness to the whole construction

and obtaining perfect correspondence between form and structure.

niemeyer has checked the proportions of the building with the golden ratio,

by matching the fourteenth arch to the point at which the golden square meets

the walkway that marks the entrance.

geometric rigor contrasts with free forms that emerge from the water.

utilitas. created to meet the milanese publisher’s need

to expand its production spaces, the building becomes an iconic place.

it communicates the excellence of italian entrepreneurship,

inspires the intellect and creative production, teaches beauty.

venustas. the timeless colonnade challenges the laws of statics,

rising from the water and the earth, it stands above the landscape

and makes the horizon its only reference: looking far, stretching to the infinite.

my project of restoration of the light, born from practical need,

is designed to be long lasting and is dedicated to the magic and to the

powerful light of the sun, of the moon and stars, blended into a deep synthesis

between architecture, landscape and light.

born from study, from respect and listening to the history

and matter of the monumental building: listening first of all.

i imagined the luminous modulation of the individual parts of the building

as a musical score, in which the verticality of the irregular arches

of the offices corresponds to the harmonic progression while the horizontal

shape of the low body matches the melodic line.

all the single parts can be considered independently

but it is only by their mutual relationship

that this light symphony could complete itself.

براساس گفته توریسین بزرگ معمار۱5 – 80) vitruvius

(bc تمام ساختمان‌ها باید سه مشخصه استواری، سودمندی و

زیبایی را داشته باشند.

utilitas و firmitas پروژه ساختمانی

mondadori. یکی از مهمترین ساختمان‌های معماری بین‌المللی

بعد از جنگ، که در ایتالیا در سال ۱۹۵۷ توسط معمار برزیلی

(1907–2012) niemeyer ساخته شد را مشخص می‌کنند.

firmitas. ساختمان شامل پیکرهای دویست و سه متری در جهت

شمال-جنوب است که توسط خورشید از شرق به غرب قطع می‌شود،

آن‌جا که زمان زندگی درون، با نور طبیعی تسخیرشده با چاذیه

طاق‌های سهمی، پوینده می‌شود. معمار برزیلی حجم صیقلی دفتر

را درون بیست وسه سنون از بنون مسلح، با وزن پیوسته جاداده و

توانسته است سبکی مفرطی به تمام ساختمان بدهد و تناظر کاملی

بین شکل و ساختار ایجاد کند.

niemeyer با تطبیق طاق چهاردهم بر نقطه‌ای که مربع طلایی

و راهرو با یکدیگر تلاقی کرده و ورودی ساختمان را می‌سازند،

نسبت‌های ساختمان را با نسبت طلایی هم‌آهنگ کرده است.

دقت هندسی در مقایله با اشکال آزاد که از آب سربرآورده‌اند.

utilitas. برای این‌که نیازهای انتشاراتی milanese در افزایش

فضای تولید برطرف شود، ساخته شد، اکنون ساختمان یک محل

نمادین است.

آن ساختمان تعالی کارآفرینی ایتالیایی را می‌رساند، عقل و تولید

خلاق را الهام داده، و زیبایی را آموزش می‌دهد.

venustas. ردیف ستون‌های بی‌انتهای، که از آب و زمین

برمی‌خیزند، قوانین ایستایی را به‌چالش می‌کشد، برقرار چشم‌انداز

ایستاده و افق را تنها مرجع خود قرار می‌دهند: به دورمی‌نگرند، و

تا برنهایت کشیده شده‌اند. پروژه من در بازگرداندن نور، سربرآورده

از دل نیاز عملی، به‌گونه‌ای طراحی شده که عصری طولانی داشته

باشد و وقف جادو و قدرت نور خورشید، ماه و ستارگان شده است،

درمیخته با ترکیبی بین معماری، فضاسازی و نور.

ژادشده از غور و بررسی، از احترام و گوش فرادادن به تاریخ و

موضوع ساختمان عظیم: گوش‌فرادادن قبل از هر چیز.

در خیال من زیرویم درخشان هر بخش جداگانه ساختمان یک نشان

موسیقایی است، که در آن عودیون قوس‌های نامنظم دفتر با

نت‌های موزون متناظر هستند درحالی‌که اشکال افقی پایین، با خط

ملودیک تطبیق دارند.

تمام بخش‌های تکی می‌توانند به‌طورمستقل بررسی شوند ولی تنها

با رابطه متقابل آن‌ها است که این سمفونی نور می‌تواند خود را

تکمیل کند.

exactly as in a score, i have designed movements and crescendos, accents and glissandi; rests, which contribute to giving rhythm to the track and give it a distinctive character. coherent with my eight rules for proper illumination, i have created a light in motion that modulates its intensity and colour to animate the building. the lighting project integrates completely with the architecture and, starting from the base of the supporting pillars, illuminates their monumental nature. it underlines the material, thanks to the great chromatic rendering and with colour temperatures able to change with the hours of the day and with the season, from 2200K to 5000K. the building becomes a chronological axis, where light indicates the passage of time. each evening of the week is characterized by a tailor-made light: from the warm one of midday, which will allow proper vision of the concrete tones. following the cartesian reference, my design thought grew out of the light diagram of the summer solstice of june twenty-first two thousand and seventeen, in which the ordinates correspond to sunlight intensity and the abscissas represent the twenty-four hours of the day. i paid extreme attention to the issue of light pollution. in accordance with the regional regulations, i have realized an upward illumination that does not exceed 15lux within the perimeter of the building and 5lux outside, through lighting fixtures that are switched off by midnight. i leave only the sundial of light, which makes the building live through the magic of the night. it is the twenty-fourth vertical element that completes the rhythmic composition of the construction. a blade of light which, lightly, caresses the architecture like the page of a book. the music which i wanted in order to celebrate this luminous symphony, comes from acoustic instruments, favouring metallic alloys and nobler materials such as wood. versatile harmonic extensions capable of airy long-limbed textures and rich auditory openings, with large breaks, suspended, but also alive and vivid. a dialogue with surfaces of the twenty-three pillars of the building which ideally evoke its significant characteristics: persistent reiteration, dimensional heterogeneity, verticality, solemnity and lightness at the same time. a music by baritone sax, tenor and soprano, vibraphone and marimba that evokes the suggestion of the dream, from dawn to sunrise, from the awakening of the morning to midday, from afternoon to sunset, from dusk to the darkness of the night. cement, water, fire, shadow and light are the interpreters of a twenty-four minute symphony: a minute for every pilaster plus one for the sundial of light that beats time. light and shadows, solidity, utility and beauty of a building suspended, light but not too much so.

summer solsticet masculine singular noun, from the latin ‘solstitium’, composed of sol-, ‘sun’ and - sistere, ‘stop’, is the astronomic moment when the sun reaches its maximum or minimum point of declination in its apparent movement along the ecliptic: it has its highest altitude in the northern hemisphere and minimum in the southern hemisphere. for our ancestors and ancient civilisations this was a day that featured atavistic rites and cults that recalled the link between light and shadow. i have chosen this date for the opening of my work because, first of all it is the most brightest day of the year, secondly it is the night in which we enter into the sign of cancer. in latin cancer ‘crab’ is one of the twelve constellations of the zodiac, and it is located between gemini and leo. in antiquity, before the movement of precession of the earth’s axis, the sun was in cancer and shone at its peak precisely on the day of the summer solstice.

دقیقاً به‌عنوان یک امتیاز، من جنبش‌ها و اوج‌گیری‌ها، لِه‌په‌ها و اوج‌و‌فرودها؛ آسایش‌ها، که به وزنی خاص کمک می‌کنند و به آن شخصیتی ویژه می‌دهند را طراحی کرده‌ام. در انسجام با هشت قانون روشنایی متناسیم، من نوری را در حال حرکت افریدم که شدت و رنگش را برای جان‌بخشیدن به ساختمان به نوسان درمی‌آورد. پروژه روشنایی کاملاً با معماری درمی‌آمیزد و، با شروع از پایه ستون‌های نگه‌دارنده، طبیعت پرچسته آن‌ها را نورافشانی می‌کند. با توجه به تفسیر رنگ عالی، بر جنس مواد تأکید می‌کند و با نمای رنگ می‌تواند با ساعات روز و فصل از 2200K تا 5000K تغییر کند. ساختمان محور زمان شده است، آن‌جا که نور گذر زمان را نشان می‌دهد. هر شب هفته با نوری ویژه مشخص شده است: از نور گرم سپیددم تا نور سرد و سفید خالص ظاهر، که رنگ‌های طبیعی رنگ سیمان را منعکس می‌سازد. با دنبال‌کردن مختصات دکارتی، طرح ذهنی من از نمودار نور تحول تابستانی در بیست و یکم ژوئن دوهزار و هفده سریر آورده است، که در آن محور عمودی شدت نور خورشید و محور افقی بیست و چهار ساعت شبانه روز را نمایندگی می‌کنند. من توجه فوق‌العاده‌ای به موضوع آلودگی نور معطوف کردم. با عنایت به سه مقررات منطقه‌ای، من به یک روشنایی روی‌بالا که در محیط ساختمان از 15lux و در بیرون از 5lux تجاوز نکند، با استفاده از اتصالات روشنایی که در نیم‌مُثَب خاموش می‌شوند، تحقق بخشیدم. من فقط نور ساعت خورشیدی را که در طول جانوی شب ساختمان را زنده نگه می‌دارد، روشن نگه داشتم. که آن ساعت خورشیدی، عنصر عمودی بیست و چهارم هست که ترکیب موزون ساختمان را کامل می‌کند. تیغ‌های از نور، که به سبکی، ساختمان را مانند صفحات یک کتاب، نوازش می‌کند. موسیقی که من برای جشن این سمفونی نورانی در نظر داشتم، باطنف الیّا‌های قلّزی و مواد اصیلی مانند چوب، از ادوات صوتی بیرون می‌آید. با پسوند هارمونی‌های چندکُرّه، بافت‌های طولانی اندام هوایی و غنای شنوایی دهانه‌ها، با شکست‌های بزرگ، اویخته، ولی همچنن زنده و شاداب. گفت‌وگویی با سطح بیست و سه ستون ساختمان با‌طور‌ای‌دال ویژگی‌های قابل‌توجه آن را برجسته می‌کند: تکرار مداوم، ناهم‌گونی ابعاد، راستی، وقار و هم‌زمان سبکی‌بودن. یک موسیقی با baritone sax، زیر و بم، vibraphone و marimba، که الهام رویا را تحریک می‌کند، از طلوع خورشید، از برآمدن روز تا نهم‌روز، از بعدازظهر تا نشست آفتاب، از غروب تا تاریکی شب. سیمان، آب، آتش، سایه و نور مفسران یک سمفونی بیست و چهار دقیقه‌ای هستند: یک دقیقه برای هر ستون به‌علاوه یک دقیقه برای ساعت خورشیدی که ضریبان زمان است. نور و سایه‌ها، استواری، کارایی و زیبایی ساختمانی که معلق است، سبک ولی نه‌چندان.

تحول تابستانی: نامی است مذکر مفرد، از کلمه لاتین ‘solstitium’، تشکیل‌شده از sol. به‌معنی خورشید و sistere، به‌معنی توقف، عبارت است از لحظه نجومی که خورشید به بالاترین یا پایین‌ترین نقطه محوری‌اش روی مدار بیضوی‌اش می‌رسد؛ این مقدار در نیم‌کره شمالی به بالاترین ارتفاع و در نیم‌کره جنوبی به پایین‌ترین ارتفاع می‌رسد. برای گذشتگان ما و تمدن‌های باستانی، چنین روزی با آداب‌ورسوم نیاکان و مذهبی که رابطه بین نور و سایه را به‌یاد می‌آوردند، همراه بود. من به این دلیل چنین روزی را برای گشایش کارم انتخاب کردم که، اولاً روشن‌ترین روز سال است، ثانیاً شبی است که ما وارد ماه سرطان می‌شویم. در لاتین سرطان با علامت ‘خرچنگ’ یکی از ۱۲ صورت فلکی زودیاک است، و بین جوزا و اسد قرار گرفته است. در عهد عتیق، قبل از انحراف محوری کره زمین، دقیقاً در روز تحول تابستانی، خورشید در سرطان بود و در بالاترین حدّاش می‌درخشید.

into the darkness	در تاریکی	1
my tale always begins	داستان من همیشه شروع می‌شود	
in the middle of the night a sound from afar	در میانهٔ شب صدایی از دور	2
you low moon	تو ماه پایین هستی	
who touches the horizon	که افق را لمس می‌کند	3
and protracts my dreams	و رویاهای من را می‌شکند	
come towards me	به سویم بیا	4
while the tolls of the night	آن‌گاه که طنین شب	
come with us	با ما می‌آید	
tenaciously slowly	آرام آرام	
wake up, my sweetheart	برخیز، دل‌آرام من	4.57
listen	گوش فراده	5
it becomes the light	این نوری می‌شود	
you red heart who show yourself	با قلبی سرخ خود را نشان ده	5.35
from east	از شرق	
you reveal yourself and arise slowly	تو خود را آشکار می‌کنی و به‌آرامی بالا می‌آیی	6
you just appear	تو اکنون سرزدی	
blurry, you shake, enlighten it	تار، تکان می‌خوری، روشن‌تر	
him, suspended, light but not too much	او، آویخته، روشن اما نه زیاد	7
light small nightingale	سپیددم کوچک روشن	8
tiny of emotions	احساساتی نازک	
beg call sizzle	ندای برخاستن	9
move catch expand	جنبش‌ها بیشتر می‌شود	
backlight hide yourself	نور پشتی خود را پنهان کن	10
placidly come beside me	به‌آرامی کنارم بیا	11
with your taste of recollection	با طعمی از خاطره‌ها	
light of high grounds	نوری از زمین‌های بلند	12
you enter into the sun's big book	تو به کتاب بزرگ خورشید درآ	13
you queen, history of the time	تو ملکه، تاریخ زمان	13.25
burnished	صیقلی	
intensified	تشدیدشده	
burning of midday which tolls	از ظهرگاه می‌سوزد که طنین	
light sancta sanctorum	نور مقدس زیارتگاه	
who touch the heart	که قلب را متأثر می‌کند	
early summer short shadow	سایه کوتاه ابتدای تابستان	
your mantle is beautiful	شنل تو بس زیباست	
light diva	خواننده نور	
your horizon	افق تو	
without decoration	بی‌تزیین	
unreachable radiated contour	کانون تابشی دست‌نیافتنی	
limber quadrilateral light	نوری نرم از چهارسو	14
into the doandundo	در انجام‌ولغو	15
of the world's journeys	از سفرهایی در جهان	16
dancing arch	قوسی رقصنده	
wishes' portal	دروازهٔ آرزوها	17
weightless you flutter	تو بی‌وزن تکان می‌خوری	
entering and leaving	می‌آیی و می‌روی	18
from the columns	ز ستون‌ها	19
as light hope	از نور امید	
on the promises' altar	بر روی محراب وعده‌ها	
constantly in vibration	همواره در نوسان	20
compact solid resistant	فشرده جامد مقاوم	21
connection light	نور اتصال	21.16
wayfaring light	نور راهپیم	
not anymore of the day	دیگر نه روز	
not yet of the evening	حتی نه عصرگاه	
reflection's wave	بازتابش موج	
oscillating lapping	حریصانه می‌آید و می‌رود	
heart assault of joy	هجوم شادمانی به قلب	
i see you again into the water	من تو را باز در آب می‌بینم	
you dress yourself with sink	تو به لباس غرق درآمده‌ای	
my lovely	عشق من	
in tea colors	در رنگ چای	
you reflect on the water	تو در آب باز می‌تابی	21.54
while the daylight close	درحالی‌که نور روز نزدیک است	
you disappear on west	تو در غرب ناپدید می‌شوی	
like a miracle	مثل یک معجزه	
vibrant dusk	شبحی پر جنب و جوش	22
ardent impatient	بی‌قراری سوزان	
light who runs away	نوری که فرار می‌کند	
and then comes the moon	و سپس ماه می‌آید	23
the big mother wave	موج بزرگ مادر	
he big mother cancer	او سرطان مادر بزرگ	
comes telling stories into the night's fire	می‌آید تا در کنار آتش شبانه حکایت بگوید	
highest venus, sovereign aphrodite she...	بالاترین ونوس، آفرودیتَه مستقل او...	
now	اکنون	24
the stars reveal themselves	ستاره‌ها خود را آشکار می‌کنند	
the wandering planetarium	افلاک‌نمای سرگردان	
of comets and chimera	از دنباله‌دارها و خیال‌های سرگردان	
trunks tall of millions of years	تنه‌های بلند از میلیون‌ها سال	
their ancient shouting	فریاد قدیمی‌شان	
everything is metamorphosis	همه چیز در دگرگونی است	
everything flows	همه چیز جریان دارد	
everything completes	همه چیز کامل می‌شود	
and reinvents itself	و خود را بازااختراع می‌کند	
in you who never gets old	در تو که هرگز پیر نمی‌شوی	
blessedly mine mn	سعادت‌مندترینم mn	

